

η συνέχεια της «δοκιμής» και η συνέπεια της συνέχειας

Απ' την αρχή δηλώσαμε ότι αυτή η έκδοση δεν αποτελεί έγγραφη κοινοποίηση των απόψεων μιας συνεκτικής ομάδας. Αφαιρέθηκε η κοινή επιθυμία για καταγγελία. Προσδιορισμός της, ο πλουραλισμός απόψεων μέσα από την καταγραφή των γεγονότων. Κύρια ενασχόλησή της, η διάδοση της είδησης, του αποσιωπημένου γεγονότος που αφορά το επαναστατικό εγχείρημα. Πρόθεση της, η συνεργασία μ'

όλους όσους αντιτίθενται στην ιεραρχημένη εμπορευματική κοινωνία.

Όλα αυτά όμως σε καμιά περίπτωση δεν της αφαιρούν το δικαίωμα να γεννά θεωρία. Εκείνο που της αφαιρείται, είναι εκείνο που η ίδια αρνείται, το να είναι δηλαδή ένα «ιδεολογικό έντυπο» που θα δίνει τη συνταγή για όλα.

Οι ατέλειες και των δύο μέχρι σήμερα εκδόσεων, ήταν απόρροια έλλειψης υλικών αγαθών, ήταν απόρροια εγγε-

νών αδυναμιών της εκδοτικής ομάδας. Το ζητούμενο είναι ακόμα πολύ μακριά. Η κατάληξη αυτής της απόπειρας εξαρτάται περισσότερο απ' την ανταπόκριση ατόμων ή ομάδων και λιγότερο απ' τη θέληση και τις ικανότητες αυτών που πήραν την πρωτοβουλία. Σημασία όμως έχει πως τούτη η απόπειρα συνεχίζεται παρ' όλες τις αντιξοότητες. Το πείσμα της συνέχισής της προϋποθέτει την επιτυχία της,

όπως κι αυτή με τη σειρά της αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για μια πιο πλατιά κοινωνική παρέμβαση.

Οι σύντροφοι που δούλεψαν για να βγουν τα δυο φύλλα, δεν διεκδικούν τον τίτλο του εκδότη. Αντίθετα επιδιώκουν να μοιραστούν την ικανοποίηση μιας τακτικής έκδοσης, με όσους πήραν το ερέθισμα κι έχουν την επιθυμία να συμμετέχουν.

Η ΕΚΔΟΣΗ

ΔΟΚΙΜΗ

Τ.Θ. 26050, 100 22 ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1985

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '85

5 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το «δημοκρατικό» κράτος,
12 χρόνια μετά τις δολοφονίες από το χουντικό κράτος,
οι δολοφόνοι εξακολουθούν να κυκλοφορούν ανάμεσά μας.

Σελίδα 20

η αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας

Α. Παπανδρέου — Α. Ωνάσης ευωχούμενοι.

«Πού 'σαι νιότη που 'δειχνες πως θα γινόμουν άλλος»

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ

Δεν αποβλέπουμε σε κριτική των μέτρων ούτε σε κριτική της κριτικής που τους κάνουν. Όσο για τις προοπτικές «επιτυχίας» ή «αποτυχίας» τους, απ' αυτές μια τουλάχιστον είναι σίγουρη: δεν υπάρχει καμιά προοπτική κάποιας αλλαγής έστω και στους τρόπους συμπεριφοράς των ηγετικών οικονομικών και πολιτικών (όλου του φάσματος) ηγετικών ομάδων απέναντι στους εργαζόμενους.

Σελίδα 3

Λεωφορείο η... έκρηξη

Που ίσως είναι ο πόθος της έκρηξης (ίσως χρειαζόμενης)

Στις 31/10/85 μια έκρηξη σε λεωφορείο έβαλε μπροστά κι έκανε να λειτουργήσουν πολλοί μηχανισμοί. Θα έλεγε κανείς πως όλοι περίμεναν την... έκρηξη για να προχωρήσουν σ' ένα άλλο στάδιο τις προσπάθειές τους για επιτυχία των επιδιώξεών τους.

— Ο κ. Α. Παπανδρέου δεν έχασε την ευκαιρία να συνδέσει τις απεργιακές κινητοποιήσεις εναντίον των μέτρων λιτότητας με την έκρηξη και να τονίσει ότι διαμορφώνεται ένα «υπόστρωμα για αποσταθεροποιητικές διαδικασίες και ανώμαλες λύσεις...».

— ... «Δεν μπορούμε ν' αμφισβητήσουμε ότι οι δημοκρατικοί θεσμοί δεν θα τεθούν σε μια νέα δοκιμασία. Τα σταγονίδια θα υπάρχουν για πάρα πολλά χρόνια».

— Οπότε ο κ. Μητσοτάκης δηλώνει πως «η Ελλάδα δεν σώζεται αν δεν πέσει το ταχύτερο ο κ. Παπανδρέου», «Μόνο ο κ. Παπανδρέου υπονομεύει τη δημοκρατία με τη συμπεριφορά του».

— «Πολύ κακό σημάδι για τις ελευθερίες των εργαζομένων και τις μελλοντικές εξελίξεις» χαρακτηρίζει το ΚΚΕ τη γενική στάση της κυβέρνησης.

— Και ο κ. Κύρκος ανακάλυψε αμέσως ότι «πράκτορες της ανωμαλίας φωλιάζουν στους μηχανισμούς που δεν ξεκαθάρισε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και συνεχίζει «είναι έργο κάποιων ανεξέλεγκτων κύκλων της ΚΥΠ που συνδέονται με τη CIA - μήπως, η έκρηξη της βόμβας».

Όλο το πολιτικό φά(ντα)σμα διαλύθηκε από την έκρηξη σε πολύχρωμες σταγόνες σαν εκείνες των βεγγαλικών που έπεφταν στα κεφάλια μας σαν κραυγές προειδοποιητικές μιας ακόμα θεομηνίας που αποτελεί η συντριβή από τα «σταγονίδια» της ίδιας της δημοκρατίας «μας». ...Και η λιτότητα και η αύξηση της παραγωγικότητας — που θα ήταν θεόσταλη σωτηρία αν στη διαμόρφωσή τους έπαιρναν μέρος όλες οι κοινωνικές δυνάμεις (και πολιτικές, πρώτα-πρώτα) της πραγματικής, σωστής, κλπ αλλαγής — καλά κρατούν.

Αλλά τι θα λέγατε αν η έκρηξη δεν ήταν έργο των τρομοκρατών — απόσταθεροποιητών — οργάνων των διαφόρων κακόφημων υπηρεσιών αλλά έργο της μπαταρίας του λεωφορείου;

Μη φοβόσαστε! Καθόλου δεν θέλουμε να θίξουμε την ευσυνειδησία των συνεργειών συντήρησης και ελέγχου των λεωφορείων. Είναι γνωστό ότι όλα λειτουργούν ρολόι σύμφωνα με εντολές. Μια άποψη είπαμε! Τι θα λέγατε τότε;

Α. ΣΙΝΙΟΡΟΣ

η «αθέατη πλευρά της δολοφονίας του»

συζήτηση με την οικογένειά του

ΕΠΟΧΙΑΚΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ

πρόταση για οργάνωση

η θέση της γυναίκας στη μισθωτή εργασία

ΠΟΛΩΝΙΑ

Συζήτηση με εκπρόσωπο της «Αλληλεγγύης»

Σενάρια... πρακτόρων

Ο απόηχος της υπόθεσης Κρυστάλλη θα συνεχίζει για μεγάλο ακόμα διάστημα να δημιουργεί μια σειρά από εικασίες και προβληματισμούς. Κι ενώ είναι πολλά τα κενά και τα ερωτηματικά από αυτή την υπόθεση, εκείνο που θα πρέπει να προβληματίσει είναι η ευκολία με την οποία οι κρατικές υπηρεσίες Ασφάλειας παραδέχτηκαν το ρόλο του Κρυστάλλη.

Τί έκανε την Ασφάλεια και την ΚΥΠ να αποκαλύψουν ένα χαφιέ τους με 10ετή σχεδόν δραστηριότητα;

Ήταν απλά η διαμάχη ανάμεσα στις δυο κρατικές υπηρεσίες που τις οδήγησε στο «κάψιμο» του κοινού τους χαφιέ;

Φαίνεται αρκετά απλοϊκό να υποθέσουμε ότι από μόνη της η διαμάχη αυτή οδήγησε στην «αποκάλυψη» μιας ανύπαρκτης οργάνωσης τρομοκρατών, μια ενέργεια που κετέληξε σε φιάσκο, και στη γελοιοποίησή τους με την αποκάλυψη ενός χαφιέ που υπηρετούσε ταυτόχρονα πολλά αφεντικά, παίρνοντας πληροφορίες από τον ένα και διοχετεύοντας τις στον άλλο.

Μέσα από το συνολικό σενάριο είναι δυνατό να θγουν κάποια συμπεράσματα σχετικά με αυτό το γεγονός.

Όπως έγινε γνωστό, η δράση του Κρυστάλλη είχε σαν αντικείμενο το χαφιέδωμα αριστερών, αριστεριστικών οργανώσεων και διάφορων ομάδων. Στη συνέντευξη του ανατέθηκε η διεύθυνση σε οργανώσεις ένοπλης βίας.

Μέσα στις αρμοδιότητες της τελευταίας αυτής δραστηριότητας του ήταν και η σύνταξη πλαστών προκηρύξεων που να δείχνουν ότι έχουν προέλευση τις οργανώσεις ένοπλης βίας. Εκτός από τις πλαστές προκηρύξεις που βρέθηκαν στο σπίτι του, φαίνεται ότι υπήρξε συντάκτης και άλλων πλαστών προ-

κηρύξεων όπως η γνωστή προβοκατορική προκήρυξη που ανελάμβανε την ευθύνη για το θάνατο του Αθανασιάδη. Αυτή η «ανάληψη ευθύνης» ως γνωστόν καταγγέλλθηκε από την ομάδα έκδοσης του περιοδικού «Αντιστρατιωτική Πάλη» σαν πλαστή.

Σ' όλο αυτό το διάστημα η δράση των οργανώσεων ένοπλης βίας συνεχίστηκε χωρίς να γίνει δυνατό το κτύπημά τους από τα μέσα. Τα δύο τυχαία κτυπήματα: ο θάνατος του Χρήστου Κασίμη, στην ένοπλη σύγκρουση στο Ρέντη το 1977 και ο θάνατος του Χρήστου Τσουτσουβή το Μάη του 1985 στην ένοπλη συμπλοκή στου Γκούζη, δεν έδωσαν κανένα καινούργιο στοιχείο στις δικωτικές αρχές.

Αποδείχτηκε παράλληλα ότι ο Κρυστάλλη ήταν ένα νεκρό χαρτί που δεν μπορούσε να αποδώσει τίποτα το ουσιαστικό εκτός από κάποια ψιλοκαρφώματα χωρίς σημασία.

Για τις κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας, όμως, έμπαινε επιτακτικά το ζήτημα. Έπρεπε να παρουσιάσουν κάποια επιτυχία στη δίωξη των «τρομοκρατών».

Οι λόγοι που επέβαλλαν μια τέτοια «επιτυχία» είναι εξωτερικοί και εσωτερικοί.

Οι εξωτερικοί έχουν σχέση με τις πιέσεις των Αμερικάνων και των συνεταιρών της ΕΟΚ. Οι χαρακτηρισμοί της Ελλάδας, σαν «κέντρο της διεθνούς τρομοκρατίας», από τους Αμερικάνους και οι πιέσεις για «εξομάλυνση» των Ελληνοαμερικανικών σχέσεων έχουν σαν ένα από τους σημαντικούς άξονες την εξάρθρωση «τρομοκρατών».

Σ' αυτό το σημείο προστίθενται και οι αναλύσεις των Κέντρων μελετών του Ιμπεριαλισμού (έκθεση τρέβι), που πρόβλεπαν από μερικά χρόνια πριν, την αύξηση της βίας και των ένοπλων ενεργειών στην Ελλά-

δα.

Οι εσωτερικοί λόγοι φαίνεται ότι αποτέλεσαν την ουσιαστική αφετηρία για την εφαρμογή του σχεδίου Κρυστάλλη.

Οι τρεις βασικές όψεις του εσωτερικού παράγοντα είναι η ανυπαρξία επιτυχίας στο κυνήγι των «τρομοκρατών», η μείωση του κύρους των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας τόσο σαν αποτέλεσμα των αποτυχιών τους όσο και εξ αιτίας των οπωσδήποτε υπαρκτών αντιθέσεων τους, καθώς επίσης και η αύξηση των μορφών βίας.

Αυτές οι βίαιες ενέργειες, ξεπερνούν τη δράση των οργανωμένων ομάδων ένοπλης βίας, παίρνοντας άλλοτε ένα γενικό χαρακτήρα (χούλιγκανς κλπ) και άλλοτε ένα συγκεκριμένο αντικαπιταλιστικό-αντικρατικό ή αντιαμερικάνικο (τράπεζες, αμερικάνικα αυτοκίνητα, αντίσταση της νεολαίας στα Εξάρχεια και το Χημείο κλπ).

Εκτός αυτού, οι αιτίες αύξησης της βίας στην Ελλάδα που ήδη έχουν αναλυθεί και προβλέψι οι μελετητές του διεθνούς ιμπεριαλισμού, έχουν σχέση με την κοινωνική και οικονομική κρίση που διέρχεται ο εδών καπιταλισμός.

Η διατήρηση και αύξηση του πληθωρισμού, τα μεγάλα άλματα της ανεργίας, το πάγωμα των μισθών, η κατάργηση της υποτιθέμενης ΑΤΑ, η νέα υποτίμηση της δραχμής, και μια ατέλειωτη σειρά αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που παίρνει και προτίθεται να πάρει η κυβέρνηση θα διογκώσουν την αγανάκτηση των εργαζόμενων.

Οι κινητοποιήσεις που θα ακολουθήσουν θα έχουν δυο όψεις μια ελεγχόμενη και μια ανεξέλεγκτη.

Το κράτος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από τις ελεγχόμενες κινητοποιήσεις, που θα προκλη-

θούν μέσω του ελεγχόμενου από το κράτος συνδικαλισμού. Ίσα-ίσα θα τις επιδιώξει σαν μέσο εκτόνωσης και κατάπνιξης των επιθυμιών και διεκδικήσεων των εργαζόμενων.

Εκείνο, που παραμένει σαν κίνδυνος είναι οι ανεξέλεγκτες αντιδράσεις των εργαζόμενων, των ανέργων και της νεολαίας που μπορούν να πάρουν ποικίλλες διαστάσεις.

Μέσα σ' αυτές περιλαμβάνονται οι βίαιες αντιδράσεις απέναντι στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική καταστολή εκ μέρους του κράτους. Σαν ένας ακόμη ανεξέλεγκτος παράγοντας παραμένει η συνεχιζόμενη δραστηριότητα των οργανώσεων και ομάδων ένοπλης βίας.

Αυτούς τους δύο παράγοντες έρχεται να ελέγξει και να καταστείλει η υπόθεση Κρυστάλλη επιδιώκοντας παράλληλα να αποκαταστήσει και το κύρος των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας.

Παρ' όλο που ο στόχος είναι οι οργανώσεις ένοπλης βίας οι επιδιώξεις είναι πολύ ευρύτερες.

Για να επιτευχθεί αυτό το σημαντικό βήμα έχουν συσσωρευθεί αντικειμενικά ή υποκειμενικά κι άλλες προπαρασκευαστικές ενέργειες. Από το 1983, με την προβόκατοια σε σχέση με το θάνατο του Αθανασιάδη και την έκρηξη στο ξενοδοχείο Πλωτίνι. Στη συνέχεια ακολούθησαν κάποιες βόμβες στο Μουσείο και διάφορες ανεξίτηλες μικροβιοβιολογικές ενέργειες, με αποκορύφωμα την πρακτορολογία και κατασκοπική του νεκρού αγωνιστή Χρήστου Τσουτσουβή.

Η αποκάλυψη του Κρυστάλλη είναι το σημαντικό βήμα που θα δώσει τη δυνατότητα:

α) Καχυποψίας και επιφυλακτικότητας ανάμεσα στις ομάδες και οργανώσεις ένοπλης βίας με στόχο τον περιορισμό της δρα-

στηριότητάς τους.

β) Την προώθηση της ανύπαρκτης και αστήριχτης μέχρι τώρα άποψης Σαγκουνέτι, σύμφωνα με την οποία οι ομάδες ένοπλης βίας καθοδηγούνται από τις μυστικές υπηρεσίες του κράτους και συνεπώς δεν αποτελούν αυτόνομο και δυναμικό κομμάτι αντιπαράθεσης στο κράτος.

γ) Τη σπορά της αμφιβολίας ανάμεσα στο λαό αναφορικά με τις δυναμικές αντιδράσεις ενάντια στο κράτος και τους μηχανισμούς του.

δ) Την προώθηση της φοβίας στον κόσμο και την αποκατάσταση κάποιου τμήματος από το χαμένο κύρος των κρατικών υπηρεσιών ασφαλείας.

ε) Την αποθάρρυνση των επιθυμιών για δυναμική αντιπαράθεση ενάντια στην κοινωνική και πολιτική καταστολή του κράτους εκ μέρους των εργαζόμενων και της νεολαίας. Ενώ στο μέτρο που θα υπάρξουν, θα έχει μεγαλύτερη απήχηση ο χαρακτηρισμός, ότι υποκινούνται από «σκοτεινές δυνάμεις».

στ) Την δικαιολόγηση ακόμα μεγαλύτερων κατασταλτικών δραστηριοτήτων είτε νομοθετικά (σκληρότεροι-έκτακτοι νόμοι, μακροχρόνια προφυλάκιση κλπ) είτε πρακτικά (ανεξέλεγκτες συλλήψεις και προφυλακίσεις, μπλόκα, έρευνες κλπ).

Έτσι, γίνεται περισσότερο κατανοητός ο λόγος που οι κρατικές υπηρεσίες ασφάλειας δέχτηκαν να «κάψουν» τον χαφιέ τους Κρυστάλλη.

Όσο κι αν η σκευωρία για δήθεν τρομοκρατική οργάνωση αποδείχτηκε στην πράξη φλούδα, η ουσία παραμένει ότι ο σπόρος ρίχτηκε.

Το κατά πόσο θα καρπίσει ή όχι δεν είναι βέβαιο. Εκείνο που παραμένει είναι ότι το κράτος απλώνει ένα κλοιό μέσα στον οποίο σκοπεύει να περιλάβει όλους όσους θα αντιταχθούν στις πραγματικά σκοτεινές επιδιώξεις του.

δημοκρατική ευαισθησία ή μποχανοαντίδραση

Στο παρακάτω κείμενο της δικηγορικής παράταξης του ΚΚΕ καταγγέλλονται καταπατήσεις ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών στην «υπόθεση Κρυστάλλη».

Πώς όμως και η παράταξη αυτή ασχολήθηκε με τέτοιου είδους ζητήματα; Εδώ και δέκα χρόνια δημοκρατικής καταπάτησης δικαιωμάτων σε εκατοντάδες περιπτώσεις δεν ίδρωσε το αυτί τους, εκτός από εκείνες που αφορούσαν δικούς τους (π.χ. ξυλοδαρμούς μελών αντιστασιακών οργανώσεων σε εθνικές επετείους, αφισοκολλητών ή συνδικαλιστών τους).

Η μήπως (λέμε, μήπως;) το ενδιαφέρον τους ξεκινάει από τους «ημέτερους» Σερπείο, Μεγαλοοικονομού και Πιπιτσούλη, που βέβαια πουθενά δεν αναφέρονται στην καταγγελία; Άραγε να υπονοούνται κατ' επέκταση κάτω από το «υπόθεση Κρυστάλλη»;

Είναι άλλωστε τυχαία η στάση του Ριζοσπάστη, όπου τις δύο πρώτες μέρες μιλούσε για πράκτορα της ΚΥΠ, που είχε σχέση με την «τρομοκρατία» και στη συνέχεια τιτλοφορούσε πρωτοσέλιδο:

«Συνωμοσία της C.I.A.», όπου ο Κρυστάλλη, παρουσιάζεται ούτε λίγο, ούτε πολύ σαν θύμα και οι χαρακτηρισμοί χαφιές και πράκτορας «μπαίνουν» σε εισαγωγικά;

Τί μεσολάβησε ώστε να αλλάξει η στάση του; Γιατί το ΚΚΕ και το όργανό του αποποιήθηκαν αυτή την «ευκαιρία» να στηρίξουν την πάγια τακτική τους απέναντι στους «αναρχοαυτόνομους», όπως προσφιλώς αποκαλούν αναρχικούς και ακροαριστερούς μαζί, για να «αποδείξουν» ότι είναι «πράκτορες και χαφιέδες των μυστικών υπηρεσιών του ιμπεριαλισμού»; Κάτι που μέχρι τώρα με συνέπεια έχουν πράξει απέναντι και σε γνωστούς αγωνιστές.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

Την προκλητική κατάσταση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών των πολιτών και την κατάφωρη παραβίαση της συνταγματικής νομιμότητας από πλευράς δικωτικών αρχών, που εκδηλώθηκε πρόσφατα με αφορμή την υπόθεση Κρυστάλλη, καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Νέα Κίνηση Δικηγόρων Αθήνας.

Συγκεκριμένα, υπογραμμίζεται ότι:

— Αγνοήθηκαν προκλητικά οι εγγυήσεις του Συντάγματος και της Ποινικής Δικονομίας σύμφωνα με τις οποίες απαιτείται η επίδοση εντάλματος και μάλιστα αιτιολογημένου στον συλλαμβανόμενο, κατά τη στιγμή της σύλληψής του. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου πραγματοποιήθηκαν πάνω από 150 συλλήψεις και βίαιες προσαγωγές υπόπτων στην Ασφάλεια, οι οποίες ήταν τελείως παράνομες.

— Παράβιασθηκε σε πολλές περιπτώσεις το άσυλο της κατοικίας. Οι εκτεταμένες έρευνες σε

σπίτια προσώπων, που σχετίζονταν έστω και φιλικά με τους κατηγορούμενους και μάλιστα κατά τη διάρκεια της νύκτας, χωρίς τις ανάλογες συνταγματικές εγγυήσεις και την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής αρχής, στοιχειοθετούν τα εγκλήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παραβίασης του οικιακού ασύλου.

— Επαναλήφθηκε για μια ακόμα φορά το φαινόμενο της βίαιης προσαγωγής, ή μάλλον απαγωγής ατόμων, σαν μαρτύρων, που ισοδυναμεί με παράνομη σύλληψη.

— Στερήθηκαν οι κατηγορούμενοι του αναφαίρετου δικαιωμάτους τους να παρίστανται με τον συνήγηρό τους σε όλα τα στάδια της ανάκρισης.

— Παραβιάστηκε τέλος η συνταγματική επιταγή για την προσαγωγή του συλληφθέντος στον αρμόδιο εισαγγελέα μέσα σε 24 ώρες.

Η υπόθεση Κρυστάλλη — συνεχίζει η Νέα Κίνηση Δικηγό-

ρων — έφερε στην επιφάνεια πολλά δύσσομα συμπτώματα του δημόσιου βίου, όπως:

● Η διατήρηση των στεγανών στα σώματα ασφαλείας, που καθιστά αδύνατο κάθε έλεγχο, όχι μόνο από πλευράς της Βουλής αλλά και της ίδιας της κυβέρνησης.

● Η ανελεγκτη διαχείριση των μυστικών λεγόμενων κονδυλίων.

● Η τοποθέτηση εγκαθήμενων σε πολιτικές οργανώσεις και στα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

● Η παραβίαση του απόρρητου των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων.

● Η σπύλωση της υπόληψης ανθρώπων που τελικά αποδεικνύονται τελείως αμέτοχοι στις αποδομένες πράξεις.

● Τέλος η ηθικά και νομικά απαράδεκτη χρησιμοποίηση από πλευράς των δικαστικών αρχών, των υπηρεσιών του «AGENT PROVOCATEUR».

Η Νέα Κίνηση Δικηγόρων καλεί την κυβέρνηση να επανεξετάσει τις αρμοδιότητες των μυστικών υπηρεσιών, να καταργήσει τα στεγανά τους και να θέσει τη λειτουργία τους κάτω από τον έλεγχο της Βουλής. Καλεί ακόμη την εισαγγελική αρχή να κινηθεί αυτεπάγγελτα για την επιβολή κυρώσεων κατά των παραβατών.

Η Αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας και που βρίσκεται ο κίνδυνος

Ξεκινάμε με το πανόραμα των θέσεων και των σκέψεων πολιτικών κομμάτων, εκπροσώπων των επιχειρηματικών τάξεων και προσωπικοτήτων που καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα των πολιτικο-οικονομικών ομάδων.

«Η κυβέρνηση φαίνεται διατεθειμένη για πιο ρεαλιστική αντιμετώπιση της κατάστασης» (ΔΕΛΤΙΟ ΣΕΒ τεύχος 472-473)

«Τα πρόσφατα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση αποτελούν... μια ένδειξη ότι η κρισιμότητα της κατάστασης έχει πια συνειδητοποιηθεί, ότι τα αίτια που την προκαλούν έχουν εισηγμανθεί και ότι υπάρχει η βούληση για την υπέρβασή τους» (υπογρ. δική μας)

«Να προχωρήσει με άλματα ο εκσυγχρονισμός της Δημ. Διοίκησης. Να βελτιωθεί η παραγωγικότητά του» (ΒΗΜΑ 27/10/85 Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ πρόεδρος ΣΕΒ)

«... Τα μέτρα που λήφθηκαν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, ανεξάρτητα από επιφυλάξεις που μπορεί κανείς να έχει για ορισμένα απ' αυτά» Ε. ΖΟΛΩΤΑΣ (ΕΘΝΟΣ 13/10/85)

«Τα μέτρα που ανήγγελλε και εφαρμόζει η κυβέρνηση με στόχο τη σταθεροποίηση της οικονομίας, είναι ορθά, απαραίτητα και δίκαια...» Γ. ΜΑΥΡΟΣ ΝΕΑ 24/10/85

«Εφθασε, ατυχώς ή ευτυχώς, η ώρα, να θάλλουμε όλοι μυαλό, κυβερνώντες και κυβερνώμενοι. Βλέπω ότι αλλάζουν επιτέλους οι κυβερνώντες τη νοοτροπία ή την τακτική τους και έλαβαν μέτρα αντιδημοτικά. Φοβάμαι όπως το έχουν τονίσει και άλλοι ότι δεν είναι επαρκή. Μπορεί όμως να αποδειχθούν επαρκή υπό την προϋπόθεση ότι αντί να εξεγείρεται ο λαός με συλλαλητήρια και απεργίες, θα αποφασίσει να εξεγερθεί όπως στις 28 Οκτωβρίου 1940...» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 22/10/85 Π. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ)

«Η κυβέρνηση έδειξε και πολιτική τόλμη και πολιτική αρετή με τα μέτρα της Παρασκευής...» ΑΔ. ΠΕΛΑΣΗΣ (ΒΗΜΑ 13/10/85)

«Τα μέτρα αυτά καθαυτά είναι και αναπόφευκτα και ορθά» ΑΔ. ΠΕΠΕΛΑΣΗΣ (ΕΘΝΟΣ 13/10/85)

«Τα μέτρα είναι σωστά. Θα τα ήθελα όμως πιο αποφασιστικά...»

Ι ΖΙΓΔΗΣ

«Η υποτίμηση βραχυπρόθεσμα θα βοηθήσει τα προϊόντα μας... Η πρόσφατη υποτίμηση οπωσδήποτε θα βελτιώσει... την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων... να βελτιώσει το ισοζύγιο πληρωμών δίνοντας μια ώθηση στις εξαγωγές και αναχαιτίζοντας τις εισαγωγές.»

ΣΤ. ΔΗΜΑΣ, Κοιν. Εκπρ. της ΝΔ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΑ ΝΕΑ

«Τα μέτρα αυτά δεν οδηγούν στην ανάπτυξη και στην έξοδο από την κρίση αλλά θα εντείνουν την ανεργία και την ακρίβεια. Δεν έχουν καμιά σχέση με τη διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, αφού υλοποιούν τις προδιαγραφές και τις εντολές της ΕΟΚ και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για σκληρότερη, πιο αντιλαϊκή λιτότητα.»

Και προτείνει: «Στήριξη του εισοδήματος... Τα αντίστοιχα μέτρα θα ενθαρρύνουν την αύξηση της βιομηχανικής και αγροτικής παραγωγής»

Ανακοίνωση του Π.Γ. του ΚΚΕ 25/10/85

«Η σοβαρότητα των μέτρων που εξήγγειλε η κυβέρνηση δεν συγχωρεί παρορμητικές αντιδράσεις. Η κυβέρνηση έλαβε σκληρά μέτρα που αποδεικνύουν την κρισιμότητα...»

Π. ΜΠΗΤΡΑΣ πρόεδρος Εμπ. συλλόγου Πειραιά (ΝΕΑ 14/10/85)

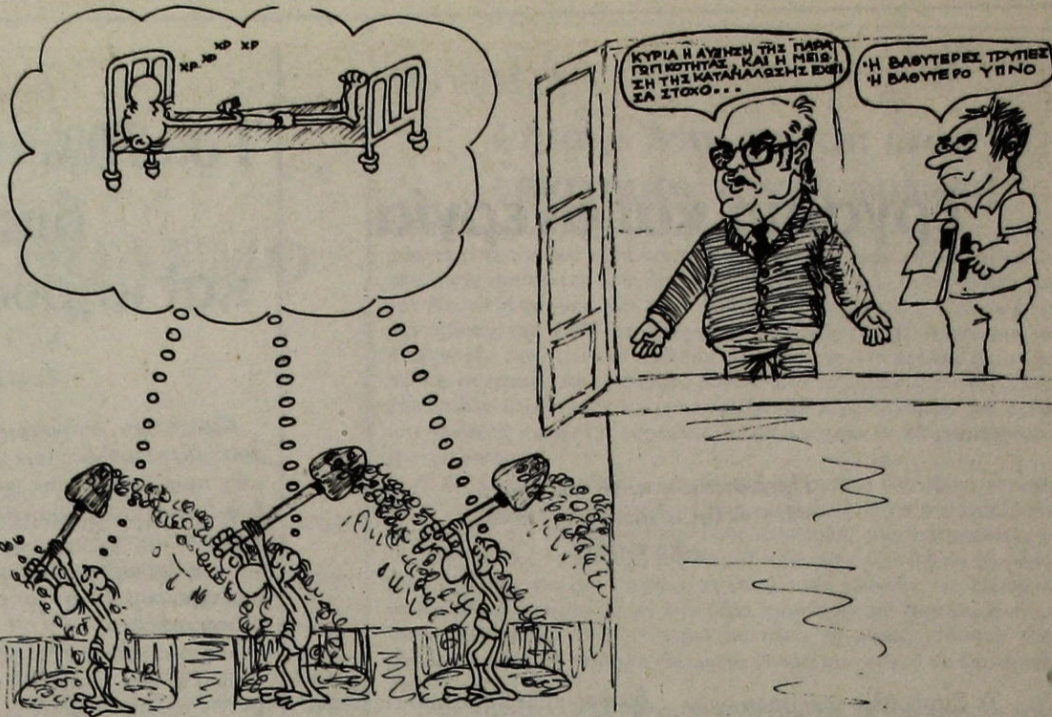
Στα παραπάνω πρέπει να προστεθούν και οι κατηγορηματικές αρνήσεις απέναντι στα μέτρα των διαφόρων αποχρώσεων, μικροομάδων κυρίως της ακροαριστεράς. Εκείνο που χαρακτηρίζει όλες αυτές τις αντιδράσεις είναι η προσπάθεια παραγωγής πολιτικών οφελειμάτων. Ιδιαίτερα η κριτική στάση των δυο ΚΚΕ, στοχεύει άμεσα στη συσπείρωση όλων των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων που υποστηρίζουν την αλλαγή σε κάποιον νέο φορέα που θα την προωθήσει. Που θα επιτύχαινε εκεί που δεν πέτυχε μόνο του, αυτοδύναμο το ΠΑΣΟΚ. Κι αυτά όλα με βάση τη «διανομή της λιτότητας», την «αύξηση της παραγωγικότητας» και το νοικοκύρεμα της δημόσιας διοίκησης, μέσα, φυσικά, στο σύστημα που υπάρχει.

ο μεγάλος κίνδυνος

Αυτά που παραθέσαμε, δεν αποβλέπουν σε κριτική των μέτρων ούτε σε κριτική της κριτικής που τους κάνουν. Όσο για τις προοπτικές «επιτυχίας» ή «αποτυχίας» τους, απ' αυτές μια τουλάχιστον, είναι σίγουρη: δεν υπάρχει καμιά προοπτική κάποιας αλλαγής έστω και στους τρόπους συμπεριφοράς των ηγετικών οικονομικών και πολιτικών (όλου του φάσματος) ηγετικών ομάδων απέναντι στους εργαζόμενους. Αυτά που παραθέσαμε, όμως, δείχνουν την βαθύτατη, την εσώτερη επιθυμία όλων αυτών των ομάδων να ενώσουν τις προσπάθειές τους έτσι που να διαγωνίζονται την κυριαρχία τους, μέσα από τις αντιθέσεις τους και τις αλλαγές στις θέσεις τους στην ιεραρχία (οι μόνες αλλαγές που όλοι επιδιώκουν) της διαχείρισης του συστήματος των κοινωνικών σχέσεων που υπάρχουν. Οι μανούβρες που άρχισαν κιάλα σε κλίμα «εκρήξεων» και εκρήξεων για τη διαμόρφωση των νέων ισορροπιών, αποτελεί τον μεγάλο κίνδυνο.

Τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και οι άλλες επώνυμες και ανώνυμες «δυνάμεις της αλλαγής» παρά τις διακηρύξεις και τα εγκώμια που πλέκουν και θα συνεχίζουν πιο έντονα να το κάνουν, στην αποφασιστικότητα, στην αγωνιστικότητα, στο αμετακίνητο των επιδιώξεων των εργαζόμενων, έχουν στο βάθος μια άλλη αντίληψη:

Οι εργαζόμενοι ξεγελιούνται εύκολα. Αυτό που επιτρέπει σε μας να προωθήσουμε μέσα από τα συνδικάτα, τους «μαζικούς φορείς», τα κόμματά μας, τα μαζικά μέσα ενημέρωσης και άλλα πολλά «όπλα» που διαθέτουμε, να φτάσουμε αυτή την αγωνιστικότητα, την αποφασιστικότητα κλπ μέχρι το σημείο που να μη γίνει επικίνδυνη... Μπορούμε, δηλαδή, να τηνοδηγήσουμε εκεί που θέλουμε και ύστερα να την ξεφουσκώσουμε. Κι αν δούμε ότι τα πράγματα είναι κά-

«Τα οικονομικά μέτρα που εξήγγειλε τώρα η Κυβέρνηση... δεν συνιστούν την ολοκληρωμένη οικονομική πολιτική που επιβάλλεται με άλλα αναγκαία μέτρα που θα αντιστάθμιζαν τις θυσίες των εργαζόμενων με τα οφέλη μιας σίγουρης προοπτικής ανάπτυξης και θα αποκαθιστούσαν την εμπιστοσύνη στο εσωτερικό και το εξωτερικό (...) Επιβάλλεται να παραμεριστούν οι επί μέρους κομματικές αντιθέσεις και οι από την κρίση αλλά θα εντείνουν την ξέστρεψη αντεγκλήσεις και οι διαφισημοί και να συγκεντρωθεί η προσοχή πάνω στις επιδιώξεις που έχουν απόλυτη προτεραιότητα.»

ΓΙΑΓΚΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (ΑΥΓΗ 13/10/85)

«... ενώ η Ν.Δ. δεν διαφωνεί κατά βάση με τα μέτρα, συμπορεύεται στον αντικυβερνητικό αγώνα, με δυνάμεις που έχουν άλλους στόχους και άλλες επιδιώξεις.» ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 20/10/85

«Σεθασμός και ευλάβεια στο κεφάλαιο»

Είναι παράξενο, αλλά καμιά εφημερίδα δεν έγραψε τι είπε ο πρώην υπουργός Εμπορίου κ. Β. Κεδίκογλου, στη Σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής, που έγινε την περασμένη Κυριακή. Λοιπόν ήταν μια ομιλία-φωτιά. Είπε επί λέξει:

«Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και στα χέρια μας υπάρχουν ακόμα κολίγοι!»

«Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και οι εργαζόμενοι επιδοτούν, μέσω των εισφορών στο ΙΚΑ, τους εργοδότες!»

«Τέσσερα χρόνια ΠΑΣΟΚ και όλες μας οι ενέργειες ήταν σεθασμός και ευλάβεια στο μεγάλο κεφάλαιο.»

«Όταν είμαστε αντιπολίτευση χαρακτηριζόμαμε μη εθνική την ασκή τάξη. Τώρα πώς συμβιβάζεται να ζητούμε τη συμβολή αυτής της μεταπρατικής τάξης στο αναπτυξιακό πρόγραμμα;»

ΕΘΝΟΣ 13/10/85

«Έρχονται καθυστερημένα και είναι αποσπασματικά. Αν δε δεν συμπληρωθούν και μείνουν μέτρα μερικής σταθεροποίησης και όχι ανάπτυξης σε λίγο θα επανέλθουμε στα ίδια και τα αυτά.»

Είναι ακόμα και ασαφή. Πολύ σαφής προς την κατεύθυνση περιορισμών του λαού και με ασαφείς ενδείξεις για τα μεγάλα εισοδήματα. Γι αυτό και έχουν προκαλέσει ανησυχία.»

Θ. ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Γεν. Γραμματέας ΕΔΑ ΕΘΝΟΣ 13/10/85

«Οι επιπτώσεις στις κοινωνικές τάξεις με την περικοπή των κοινωνικών δαπανών θα οδηγήσουν σε ανακατατάξεις και βάζουν σε πρώτη γραμμή και με νέο πρόσημο το πρόβλημα της Κοινωνικής Συμμαχίας.»

Λ. ΚΥΡΚΟΣ ΝΕΑ 19/10/85

πως δύσκολα, τότε βάζουμε μπροστά τα μεγάλα μέσα: σπάμε τους παλιούς φορείς, τους ανανεώνουμε, τους πλουτίζουμε, τους στολίζουμε και τους παρουσιάζουμε σαν νέους. Προσφέρουμε νέα πολιτικά προϊόντα, νέα πολιτικά σχήματα. Μπορούμε να του δώσουμε κεντροφιλελεύθερους, φωτισμένους και αναγεννημένους συντηρητικούς πούρους δημοκράτες, σοσιαλιστές πατεντάτους, προοδευτικούς της αλλαγής... και του πουλιού το γάλα. Και επιτέλους, πάλι, πίσω απ' όλους αυτούς τους σχηματισμούς και μέσα σ' αυτούς, θα είμαστε εμείς οι αιώνιοι παραδοσιακοί πολιτικοί και συνδικαλιστικοί παράγοντες της «Δεξιάς» του «κέντρου» της «Αριστεράς»...

Μ' αυτή περίπου τη συλλογιστική κινούνται -άρχισαν κιάλα-κι ενεργούν σ' όλο το πλάτος του πολιτικού και συνδικαλιστικού φάσματος. Πιστεύουν πως οι εργαζόμενοι είναι διαποτισμένοι μέχρι το κόκκαλο και διαβρωμένοι ηθικά από τον καταναλωτικό τρόπο ζωής που με τόση επιμονή τους καλλιέργησαν όλοι δεκαετίες και δεκαετίες. Έτσι, उपονομευμένοι δεν έχουν κουράγιο να φτάσουν πέρα από τα επιτρεπτά όρια της διεκδικήσεως τους. Κι ότι μπορούν ν' αγκαλιάσουν σαν σανίδα σωτηρίας μια καινούργια ανταπάτη, ικανή να τους συντηρήσει τον καταναλωτισμό τους -στα όρια του επιτρεπτού, υγιεινά -και να προβάλει νέα οράματα-. Αυτό θα επιδιώξουν οι νέοι φορείς που ετοιμάζονται. Που θα έχουν σαν φιλοσοφία τους κι αυτοί τη νομή της εξουσίας, την αναδιανομή της δύναμης αποφάσεων, την εισαγωγή στα ενδότερα των προνομιακών ομάδων. Ενώ η πολιτική τους δεν θα μπορεί να είναι άλλη από μια.

αριστερή παραλλαγή της πολιτικής της λιτότητας απέναντι σε μια δυναμική των λαϊκών κινητοποιήσεων που η λογική τους ήταν να ξεπεράσουν τα στενά πλαίσια της «Αλλαγής».

Αυτό είναι το σκεπτικό εκείνων που στη βάση της προσπάθειας επιβολής των υπαγορευμένων κυβερνητικών μέτρων στην Οικονομία και στη Διοίκηση διαμορφώνουν τους νέους όρους του πολιτικού παιχνιδιού.

Ο μεγάλος κίνδυνος δεν είναι θεωρητικός ή καλύτερα φανταστικός.

Οι κινήσεις μερικών «αυτόνομων» ή ενταγμένων σε παραδοσιακές καταστάσεις του κομμουνιστικού κινήματος ή «ανεξαρτήτων» τόσο στο πεδίο της κουλτούρας και της επιστήμης συμπλέουν με τα δυο ΚΚ στις επαφές με κύκλους «συσπειρώσεις» του ΠΑΣΟΚ για τη διαμόρφωση της διάδοχης κατάστασης που θα εξασφαλίσει την «πραγματική» κλπ αλλαγή και...

Αν πετύχουν τα σχέδιά τους σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι δεν κατάφεραν και τούτη τη φορά ν' αποφύγουν την υιοθέτηση μιας νέας ανταπάτης. Χωρίς βέβαια να είναι και οι μοναδικοί υπεύθυνοι γι αυτό.

Εργασία και ανεργία

Προωθείται η αρχή της ελαστικότητας της εργασίας στην κοινοτική αγορά

Το Συμβούλιο των υπουργών Εργασίας της ΕΟΚ συζήτησε στη σύνοδό του το Σεπτέμβρη την ευκαμψία-ελαστικότητα στον τομέα της αγοράς εργασίας, σαν μια πρώτη προσπάθεια διερεύνησης των πιθανοτήτων αποδοχής της από τα κράτη-μέλη.

Αν και δεν έχει υπάρξει ακόμη κατάληξη στις οδηγίες της ΕΟΚ για μερική απασχόληση και προσωρινή εργασία σαν υποστηρικτές της άποψης εμφανίζονται η Μ. Βρεταννία, Ολλανδία, Δανία, Δ. Γερμανία, Βέλγιο, ενώ έχουν επιφυλάξεις η Ιταλία, το Λουξεμβούργο και η Γαλλία.

Ο Έλληνας υπουργός εργασίας τοποθετήθηκε αντίθετος κατ' αρχήν στην ελαστικότητα της εργασίας με το επιχείρημα: «τέτοια λύση θα προκαλέσει μεγάλη αναταραχή και θα ρίξει την παραγωγή και την παραγωγικότητα, γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα αντιτάσσεται κατηγορηματικά σε οποιοδήποτε περιορισμό των δικαιωμάτων του».

Σύμφωνα με την ελαστικότητα της εργασίας:

- απελευθερώνεται η διάρκεια της εργασίας και εφαρμόζεται ο ελεύθερος προσδιορισμός της.
- καταργούνται οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και εφαρμόζονται οι ατομικές συμβάσεις.
- απαλείφεται ο κρατικός παρεμβατισμός και επίσης τα κατώτατα όρια στους μισθούς και τα μεροκάματα.
- περιορίζεται η πρόσπιση του δικαιώματος της απασχόλησης των εργαζομένων με την κατάργηση των σχετικών προστατευτικών διατάξεων και των κανονισμών εργασίας.
- καθιερώνεται η ελευθερία στις απολύσεις και ελευθερώνονται οι επιχειρήσεις από δεσμεύσεις στον προγραμματισμό της αγοράς εργασίας.

Ο Έλληνας υπουργός συμπληρώνοντας τις επιφυλάξεις του ανέφερε τα μέτρα που προτίθενται να πάρει η κυβέρνηση κατά τη νέα τετραετία, για την αντιμετώπιση της ανεργίας χωρίς να επιτρέψει ελευθερία στις απολύσεις. Τέτοια μέτρα ανέφερε: εκσυγχρονισμός της επαγγελματικής κατάρτισης, καθιέρωση της 4ης Βάρδιας, κατάργηση της διπλοθεσίας και της απασχόλησης των συνταξιούχων, περιορισμός των υπερωριών στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα.

Για το πλαίσιο αυτό της ελαστικότητας κατά τον υπουργό εργασίας έχει συμφωνήσει η ΓΣΕΕ, ενώ η ΕΣΑΚ αντιδρά στην 4η βάρδια. Η ελαστικότητα κατά τα ΕΟΚικά πρότυπα έχει απορριφθεί ακόμα και από το Σύνδεσμο Βιομηχανιών (που

διαφοροποιήθηκε από τις άλλες Ευρωπαϊκές εργοδοτικές οργανώσεις) και δεδομένων των αντιδράσεων από τα συνδικάτα πρότεινε μερική ευκαμψία στην αγορά της εργασίας για θέματα όπως: άδειες, ωράριο κλπ κατόπιν συμφωνίας των δύο μερών.

Προς νομοθετική κατοχύρωση της 4ης βάρδιας

Το υπουργείο εργασίας προχωρεί άμεσα στη νομοθετική κατοχύρωση της 4ης βάρδιας στη Βιομηχανία και τη Βιοτεχνία, ικανοποιώντας έτσι εν μέρει το αίτημα του ΣΕΒ για ελαστικοποίηση του χρόνου και της οργάνωσης της εργασίας. Ο υπουργός εργασίας ανακοίνωσε στην 1 Οκτώβρη ότι πρόκειται να καταρτιστεί ειδικό νομοσχέδιο που θα δίνει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να καθιερώνουν την 4η βάρδια χωρίς τη συναίνεση των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Ήδη ο υπουργός εργασίας έχει πραγματοποιήσει δυο συναντήσεις με τους εκπροσώπους της εργοδοσίας που τις έχει χαρακτηρίσει σαν εθιμοτυπικές.

Ο θεσμός της 4ης βάρδιας έχει θεσπιστεί με την απόφαση 25/83 του Διαιτητικού Δικαστηρίου, αλλά με τον όρο της συμφωνίας μεταξύ εργαζομένων και εργοδοσίας. Επίσης το Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας έχει ήδη αποδεχθεί το αίτημα των εργοδοτικών οργανώσεων για την υιοθέτηση της αρχής της ελαστικότητας της εργασίας, με την απελευθέρωση της Κυριακής αργίας και εφαρμογή της 4ης βάρδιας στις βιομηχανίες ελαστικών.

Όπως δείχνουν τα πράγματα οι «αντιρρήσεις» του υπουργού εργασίας δεν είναι παρά για εσωτερική κατανάλωση. Η καθιέρωση της 4ης βάρδιας και νομοθετικά ενάντια στη θέση των εργαζομένων πέρα από την άμεση υλοποίηση του αιτήματος του ΣΕΒ, ανοίγει το δρόμο για την εφαρμογή της μερικής απασχόλησης και καθιερώνει νέες συνθήκες δουλειάς κάτω από την πίεση της ανεργίας. Σύμφωνα με τον ΣΕΒ, η εργασία των 32 ωρών κατανεμημένη σε 3 μόνο μέρες πλησιάζει με τις προσαυξήσεις τα επίπεδα των αμοιβών πλήρους απασχόλησης και κατά συνέπεια είναι ιδιαίτερα ελκυστική για τους νέους.

Με την εφαρμογή της 4ης βάρδιας η παραγωγή θα διαρθρωθεί με τέτοιο τρόπο ώστε οι νεοπροσλαμβανόμενοι θα εργάζονται: το Σάββατο 10π.μ.-10μ.μ. την Κυριακή 6π.μ.-6μ.μ. και την Τετάρτη 6π.μ.-14μ.μ. Οι 32 ώρες εργασίας λόγω των προσαυξήσεων θα πληρώνονται για 41 ώρες.

Το 70% των δικαστικών αποφάσεων δικαιώνουν την εργοδοσία και κηρύσσουν παράνομες τις απεργίες

Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η μελέτη των δικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί μετά το 1982 και αφορούν αγωγές επιχειρήσεων με αίτημα να κηρυχθούν παράνομες και καταχρηστικές οι απεργιακές κινητοποιήσεις.

Στη συντριπτική τους πλειοψηφία οι αποφάσεις (πάνω από το 70%) διαπιστώνουν τον καταχρηστικό χαρακτήρα της απεργίας και διατάσσουν τη διακοπή της. Αυτό που παρουσιάζει το ενδιαφέρον αφορά την εκτίμηση του ειδικού βάρους των αιτημάτων της απεργίας από τις δικαστικές αποφάσεις. Η κήρυξη των απεργιών σαν παράνομων δεν στηρίζεται στην εξακρίβωση της μη τήρησης των τυπικών προϋποθέσεων που προβλέπει ο ν. 1264/82, αλλά στο χαρακτηρισμό των αιτημάτων των απεργών σαν καταχρηστικών και εξωπραγματικών.

Πρόκειται ασφαλώς για ένα σοβαρότατο θέμα που αφορά τον συνδικαλιστικό και πολιτικό αγώνα. Γι αυτό δημοσιεύουμε χωρίς σχόλια μερικές χαρακτηριστικές αποφάσεις με το σκεπτικό τους εν συντομία (από την Επιθεώρηση Εργατικού Δικαίου. Πλήρη κείμενα των αποφάσεων για τα έτη 1983, 1984, 1985).

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣ/ΚΗΣ. Αρ. απ. 4905/82

Για τα αιτήματα της απεργίας: επαναπόσληψη απολυμένων, εφαρμογή συνδικαλιστικών νόμων, άμεση καταβολή αναδρομικών, το δικαστήριο έκρινε τα ακόλουθα: για την επαναπόσληψη των απολυμένων αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια στα οποία πρέπει να

προσφύγει το σωματείο αντί να κατέβει σε απεργία. Κι αυτό γιατί με τις απολύσεις δεν θίγονται συνολικά οι εργαζόμενοι, αλλά μόνο οι απολυόμενοι. Για το θέμα των αναδρομικών το Πρωτοδικείο έκρινε ότι μπορούσε να επιλυθεί με τη δικαστική οδό αντί να χρησιμοποιηθεί το όπλο της απεργίας που ζημείωσε την επιχείρηση με 9 εκατ. χωρίς λόγο. ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣ/ΚΗΣ. Αρ. αποφ. 4084/82

Το δικαστήριο κρίνει παράνομη απεργία σε πλεκτοβιομηχανία της πόλης με το αιτιολογικό ότι «ήταν καταχρηστική η επιμονή του σωματείου να συνεχίζει επί 4μ-νο απεργιακές κινητοποιήσεις που στόχευαν σε μια αύξηση μόλις 4%». ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Αρ. Αποφ. 57/1983

Κρίνονται καταχρηστικά και παράνομα τα αιτήματα απεργίας σε μεταλλοβιομηχανία της περιοχής διότι: α) δεν μπορεί ένα σωματείο να έχει σαν αίτημα την κοινωνικοποίηση γιατί αυτό είναι θέμα κυβερνητικής πολιτικής, β) δεν είναι νόμιμη η διεκδίκηση των μεροκαμάτων της απεργίας γιατί δεν αναφέρεται σε καμμία διάταξη. Η απόφαση επικυρώθηκε από το Εφετείο (50/1983) με το σκεπτικό ότι δεν αποτελούν νόμιμα αιτήματα απεργίας όσα μπορούν να επιλυθούν με προσφυγή στα πολιτικά δικαστήρια.

Με ανάλογο σκεπτικό κρίθηκαν παράνομες οι απεργίες στις πλεκτοβιομηχανίες ΕΛΒΙΚΑ και ΓΚΑΛΛΟΠ. Τα αιτήματα ήταν υπερβολικά και ο εργοδότης υπήρξε αρκετά «διαλλακτικός» ενώ το σωματείο «αδιάλλακτο».

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 20/1983

Κάθε απεργία που δεν αποσκοπεί στη διαφύλαξη των εργασιακών συμφερόντων είναι παράνομη. Απεργία χωρίς προβολή συγκεκριμένων αιτημάτων ή αιτημάτων που ικανοποιήθηκαν καθώς και στην περίπτωση που ο εργοδότης έδειξε σοβαρή και ειλικρινή διάθεση για διαπραγματεύσεις θεωρείται παράνομη.

Εξίσου παράνομη είναι και η απεργία που προκαλεί στον εργοδότη δυσανάλογα μεγαλύτερη ζημιά από το όφελος των απεργών.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1067/1985

Απεργίες με αιτήματα άσχετα με τα οικονομικά, εργασιακά, συνδικαλιστικά συμφέροντα των απεργών είναι παράνομες. ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1012/85 και 1067/85

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ 716/85

Κατάχρηση του δικαιώματος της απεργίας αποτελούν οι απεργίες που προκαλούν ανεπανόρθωτη ζημιά στην επιχείρηση. ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1012/85

Χαρακτηρίζεται παράνομη η κήρυξη απεργίας που επιδιώκει ματαίωση απολύσεων που αποφασίστηκαν για οικονομικούς λόγους. Οιαπολυμένοι μπορούν να προσφύγουν στο αρμόδιο δικαστήριο και να ζητήσουν την ακύρωση των απολύσεών τους. ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1402/85

Κατάχρηση του δικαιώματος της απεργίας αποτελούν η κατάληψη των χώρων εργασίας και η παρακώλυση όσων επιθυμούν να εργασθούν. Μια τέτοια κατάσταση σε συνδυασμό με ενδεχόμενες βιαιοπραγίες μεταβάλλει μια νόμιμη απεργία σε παράνομη. ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ. Αρ. Αποφ. 716 και 834/85

Ο εργοδότης έχει το δικαίωμα να καταγγείλλει τις συμβάσεις των απεργών. Ακόμη το δικαστήριο καταλογίζει στους απεργούς συγκεκριμένες ευθύνες για την αποκατάσταση της ζημιάς που προκαλείται στον εργοδότη από την απουσία τους. Οι απεργιοί υποχρεούνται να καταβάλλουν αποζημίωση σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικπραξίες.

ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1067/85

Επέβαλλε χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση στα μέλη της διοίκησης συνδικαλιστικής οργάνωσης επειδή συνέχισαν παράνομη απεργία. ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ. Αρ. Αποφ. 1702/85

Για τον ίδιο λόγο τιμωρήθηκε με προσωπική κράτηση και χρηματική ποινή ο πρόεδρος και ο γεν. γραμματέας συνδικαλιστικής οργάνωσης.

«νόμιμη η απόλυση απείθαρχων εργατών» κατά τον Άρειο Πάγο

Το Ανώτατο Δικαστήριο -απόφαση 948/1984 του τμήματος Β'- κατέληξε στην άποψη αυτή μετά από προσφυγή επιστάτη του τμήματος παραγωγής κεράμων και οξυμάχων σε κεραμοποιείο της Θεσ/νίκης, που ζητούσε να ακυρωθεί η απόλυσή του.

Εκείνο που έχει ενδιαφέρον να μάθει κανείς είναι τα περιστατικά που επικαλέστηκε η εργοδοσία της επιχείρησης στον Άρειο Πάγο.

- ο επιστάτης αρνήθηκε να συμμορφωθεί με επείγουσες οδηγίες του διευθυντή του κεραμοποιείου 'σχετικά με την παραγωγή οξυμάχων. Εκτός από αυτό ο επιστάτης απάντησε στο διευθυντή με «έκδηλη πε-

ριφρόνηση» και επιπρόσθετα έκλεισε απότομα το τηλέφωνο «επί σκοπώ καταφρονήσεως ενώ διέδοσε το περιστατικό σ' όλη την επιχείρηση».

Από το γεγονός αυτό, ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι μειώθηκε το κύρος του διευθυντή, ενώ κλονίστηκε η πειθαρχία των εργαζομένων στο εργοστάσιο.

- όπως επικαλέστηκε η εργοδοσία, η επιχείρηση αποφάσισε να καταγγείλλει τη σύμβαση εργασίας για να αποκαταστήσει το κύρος του διευθυντή.

Με βάση αυτά τα δεδομένα ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι η καταγγελία της εργασιακής σύμβασης δεν είναι καταχρηστική.

Η δολοφονία του Αντρέα Σινιώρου και η «αθέατη πλευρά των γεγονότων»

Μια συζήτηση της «Δοκιμής» με την οικογένειά του

Ας δούμε όμως, τι ειπώθηκε στη συζήτηση που είχαμε με τον πατέρα του Αντώνη, τη γυναίκα του Γίτσα και την αδερφή του Ζωή:

-Δ-: Γράφτηκε στις εφημερίδες, ότι την Τετάρτη 3 του Ιούλη, η αστυνομία σε ανάγκασε με απειλές, να υπογράψεις έγγραφο, όπου κατηγορείς τον Αντρέα σαν «κλέφτη» και «ναρκομανή». Τί ακριβώς έγινε;

Γίτσα: Την Τετάρτη, μια μέρα πριν το φονικό, ήρθαν αστυνομικοί με πολιτικά στο σπίτι. Με ρώτησαν, αν είχε φέρει ο Αντρέας μια τηλεόραση. Εγώ τους είπα ναι και τους την έδειξα. Τότε αυτοί άρχισαν να με απειλούν ότι θα με κατηγορήσουν για «συνεργό σε κλοπή», έτσι χωρίς ένταλμα σύλληψης, με οδήγησαν στο Αστ. τμήμα. Πηγαίνοντας στο τμήμα μου έδειξαν την ταβέρνα του Πατρινού. Ο Πατρινός έκανε μήνυση εναντίον του Αντρέα πιστεύοντας ότι ο Αντρέας έκλεψε την τηλεόραση.

-Δ-: Με τί στοιχεία έκανε τη μήνυση;

Γίτσα: Με μοναδικό «στοιχείο» μια παντόφλα και αποτυπώματα στο ju-Box του.

-Δ-: Το κατά πόσο βέβαια ευσταθεί η στοιχειοθέτηση αδικήματος με μια παντόφλα -πότε άραγε έκλεψε κανείς φορώντας παντόφλες;- καθώς επίσης και με αποτυπώματα στο Ju-Box, όπου κατά δεκάδες αφήνονται καθ' εκάστην απ' τους θαμώνες του μαγαζιού, είναι ένα ερώτημα νοημοσύνης.

Τί έγινε όμως στη συνέχεια στο Αστ. Τμήμα;

Γίτσα: Στο Αστ. τμήμα του Αγίου Φαναρίου κάτω από πιέσεις του στυλ: «είσαι συνεργός στην κλοπή», «θα τον χώσουμε για τα καλά μέσα τον Σινιώρο και δεν θα ξαναδεί το φως του Ήλιου»... μου δώσανε να υπογράψω ένα «χαρτί» λέγοντας «άντε υπόγραφε εδώ για να τελειώνουμε», μέσα στην ταραχή και την άγνοια μου υπέγραψα. Ύστερα μου έδωσαν να διαβάσω τι υπέγραψα. Στο «χαρτί» αυτό παρουσιάζομαι εγώ να κατηγορώ τον Αντρέα σαν «κλέφτη», «χασικλή», «ναρκομανή», καθώς επίσης ότι με «κακομεταχειρίζεται» και ότι είναι αυτός ο οποίος «έκλεψε την τηλεόραση».

-Δ-: Με τον Πατρινό τί έγινε;

Γίτσα: Φεύγοντας απ' το τμήμα, πέρασα απ' το μαγαζί του και του πρότεινα να πληρώσω τη ζημιά (60.000), για να «τραβήξει» τη μήνυση, ο Πατρινός όμως μου είπε: «μόνο με 200.000 καθαρίζεις».

-Δ-: Τί έγινε τη μέρα της δολοφονίας (Πέμπτη 4 του Ιούλη);

Γίτσα: Στις 6.30 το πρωί έρχονται οι αστυνομικοί, φωνάζοντας: «πού είναι ο χασίκλας;» μπαίνουν με τα όπλα στο σπίτι, ερευνούν χωρίς ένταλμα κάνοντας τα πάντα άνω κάτω. Κατά τη διάρκεια της έρευνας έβριζαν και μου λέγανε: «πως μπορεί και σε καταφέρνει τα βράδια;», «σου δίνει και σένα πρέζα;», «δεν φοβήθηκες να κάνεις παιδί μαζί του;»... αφού δεν βρήκαν τίποτε, έφυγαν. Ξανά 'ρθαν στις 9π.μ. αλλά δεν βρήκαν κανέναν.

Το ξημέρωμα της Παρασκευής 5 του Ιούλη του 1985 βρήκε τον Αν. Σινιώρο δολοφονημένο κάτω από «περιέργες» συνθήκες.

Η «ΔΟΚΙΜΗ» επειδή δεν επιδιώκει απλά και μόνο μια συμβολογική κάλυψη των γεγονότων -πράγμα το οποίο ο αστικός τύπος στη συγκεκριμένη περίπτωση αποποιήθηκε, όπως άλλως τε το συζητείται- παραθέτει τα στοιχεία που συγκέντρωσε απ' τη συζήτηση που είχε με την οικογένειά του δίνοντας παράλληλα μια άλλη προοπτική στην υπόθεση αυτή αναζητώντας τα αίτια της εν ψυχρώ δολοφονίας του Αν. Σινιώρου. Η αναζήτηση των συνθηκών που οδήγησαν σ' αυτήν την δολοφονία είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αποκάλυψη του ρόλου και της λειτουργίας του Αστυνομικού μηχανισμού.

Σήμερα καθίσταται αναγκαία η παρουσίαση της αλήθειας, αν θέλουμε να πάψει να υφίσταται η τρομοκρατία του κράτους, μια τρομοκρατία που στηρίζεται στη διαστρέβλωση, αλλοίωση και παραποίηση των γεγονότων.

Στις 3π.μ. έρχεται ο Αντρέας και πήγαμε στα Άνω Λιόσια, λίγο αργότερα θα 'ρθουν πάλι αστυνομικοί αλλά δεν θα βρουν κανέναν. Στις 7π.μ. ο Ανδρέας φεύγει απ' τα Άνω Λιόσια. Στις 12π.μ. θα περάσει απ' το σπίτι με ένα ταξί, μέσα στο οποίο βρίσκεται ο Νίκος Αναγνωστόπουλος. Ο Αντρέας αγκάλιασε εμένα και το μωρό δακρύζοντας. Από τότε εγώ δεν τον ξαναείδα...

ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΡΕΑ

1. Ποιό είναι το «υπηρεσιακό απόρρητο» που επικαλείται συνέχεια ο Πλατανίτης, όταν τον πλησιάζουν δημοσιογράφοι;
2. Ο Πλατανίτης, αξιωματικός υπηρεσίας τη νύχτα της δολοφονίας, δήλωσε ότι δεν γνώριζε τον Σινιώρο. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη σκηνή που διαδραματίστηκε μπροστά στο σπίτι μας, λίγο πριν τη δολοφονία, όπου ο Πλατανίτης, δείχνοντας το περίστροφο, είπε στον πατέρα μου: «το βλέπεις αυτό τώρα θα δεις τι θα γίνει με το χασίκλα το γιο σου».

Τη συνέχεια θα μας την πουν ο πατέρας και η αδελφή του Αντρέα, οι οποίοι είδαν τη σκηνή της δολοφονίας να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια τους: στις 2.15 έγινε η απόπειρα κλοπής του παπουτσιδίκου απ' τον Αντρέα μαζί με τον 17χρονο φίλο του. Την ίδια στιγμή περιπολικά φτάνουν στο μαγαζί και φωνάζουν στον Αντρέα: «Σινιώ-

ρε, βγες έξω δεν θα πάθεις τίποτε». Ο Αντρέας θα τους ξεφύγει και θα κατευθυνθεί προς το σπίτι του, το οποίο όμως είναι περικυκλωμένο από 3 περιπολικά και 1 ασφαλίτικο. Στις 2.45 ο αξιωματικός υπηρεσίας αρχιφύλακας Πλατανίτης θα φωνάξει έξω απ' το σπίτι του Αντρέα «Σινιώρε, Σινιώρε έβγα έξω». Ακούγοντας τις φωνές, θα μας πει ο πατέρας του, βγαίνω έξω και του λέω πως ο γιος μου δεν είναι εδώ και να σηκωθεί να φύγει. Ο Πλατανίτης φεύγοντας φωνάζει δείχνοντας το αυτόματο «το βλέπεις αυτό, τώρα θα δεις τι θα γίνει με το χασίκλα το γιο σου».

Η Λειτουργία ενός μηχανισμού:

Στην επιχείρηση της δολοφονίας του Α.Σ., πόσοι ήταν οι γνώστες του τι επρόκειτο να συμβεί; Να θεωρήσουμε τυχαίο το γεγονός, ότι ο οδηγός του περιπολικού που χτύπησε τον Α.Σ. έπαθε σοκ και την επόμενη μέρα έτρεμε στον ανακριτή;

Εκείνη τη στιγμή πετιέται ο Αντρέας με ένα γυαλί στο χέρι, μόλις εμφανίζεται ακούγεται ένα σφύριγμα και ταυτόχρονα η φωνή «να 'τος ρίχτε του». Ο Αντρέας πετάει το γυαλί χάρμα και αρχίζει να τρέχει. Τον τραυματίζουν στη γωνία Πίνδου-Βίτσι στους μηρούς συνεχίζει να τρέχει οπότε και τον κτυπάει από πίσω ένα περιπολικό, πέφτει κάτω και ο Πλατανίτης του αδειάζει το αυτόματο στην πλάτη. Ο Αντρέας είναι νεκρός... Εκείνη τη νύχτα ρίχτηκαν δεκάδες σφαίρες, τους κάλυκε

των οποίων μάζεψε το πρωί η αστυνομία. Η αστυνομία ισχυρίζεται ότι πέθανε στο νοσοκομείο και ότι στη διαδρομή τους απειλούσε, εμείς, μας τονίζει ο πατέρας και η αδερφή του, είδαμε τους αστυνομικούς να τον ρίχνουν στο πορτ-μπαγκάζ. Όσον αφορά αυτό που ισχυρίζεται η αστυνομία ότι ήταν «μεθυσμένος» και «χαπακωμένος» και ότι έτρεχε με «σπασμένα γυαλιά», εμείς ρωτάμε πως είναι δυνατόν, όντας σ' αυτή την κατάσταση, να τους ξεφύγει απ' το μαγαζί που αποπειράθηκε να κλέψει και πως είναι δυνατόν να μην υπάρχουν κοψίματα στα χέρια του απ' τα γυαλιά που υποτίθεται, ότι κρατούσε ενώ έτρεχε;

Ο πατέρας του Αντρέα, ο οποίος είχε συγκεκριμένες από-

Την Κυριακή 7 Ιουλίου, η οικογένεια του Α. παίρνει ένα ανώνυμο χειρόγραφο γράμμα: «Αυτήν την υπόθεση μην την αφήσετε έτσι. Ο Αλ. Λυκουρέζος και ο Γιατράκος είναι οι καλύτεροι ποινικολόγοι». Ποιοί έστειλαν αυτό το γράμμα; Μήπως «κάποιοι» που θεωρήσαν τον πατέρα του τη γυναίκα και την αδερφή του αδαείς έτσι ώστε να «στήσουν» μια δίκη όπου ο Πλατανίτης «καμμένο χαρτί» καταδικάζεται αλλά η πραγματική αιτία της δολοφονίας αποκρύπτεται;

ψεις για τη δολοφονία μας είπε: «Είναι αναγκαίο να καταγράψετε τη σχέση που είχε ο Αντρέας με 3 αδέρφια, τους Νίκο, Φώτη, Χρυσάνθο, Αναγνωστόπουλους, εμπόρους ηρώνης στα Ν. Λιόσια οι οποίοι έχουν σχέσεις με την Αστυνομία. Πιστεύω ότι έχουν άμεση σχέση με τη δολοφονία. Οι Αναγνωστόπουλοι απειλούσαν τον Αντρέα να του

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ: απ' τα ψηλά στα χαμηλά κι απ' τα πολλά στα λίγα.

Η ανακρίτρια Δανάη που ανέλαβε στην αρχή την υπόθεση προήχθη και μετατέθηκε στη Λειβαδιά. Ο αρχιφυλ. Πλατανίτης ήλπιζε σε προαγωγή, ατύχησε όμως λόγω έλλειψης γνώσης του ρόλου του ως «καμμένου χαρτιού».

Όπως είχαμε επισημάνει τον Ιούλη του '85 με μια πρώτη έμμεση ανάγνωση των γεγονότων: «η αστυνομία θεωρούσε "ύποπτο" τον Α.Σ. και με έρευνες χωρίς ένταλμα, με απειλές στη γυναίκα του προσπαθούσε να συγκεντρώσει "στοιχεία" και "αποδείξεις" της ενοχής του». Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι ο Α.Σ. ήταν «ένοχος» απ' τη στιγμή που αρνήθηκε στα 19 του (1982) να γίνει χαφιάς, ήταν «ένοχος» γιατί δεν υποτασσόταν, ήταν «ένοχος» γιατί «ήξερε πολλά», ήταν «ένοχος» γιατί ήθελε να 'ναι ελεύθερος.

Είδαμε τα γεγονότα απ' την «αθέατη» πλευρά τους και θελήσαμε αυτή την οπτική, καταγράφοντας την, να την κοινοποιήσουμε, αποδεικνύοντας ότι το ψεύδος που καλλιεργήθηκε, γύρω απ' την ιστορία αυτή, ήταν σκόπιμο για να νομιμοποιηθούν ενέργειες καθημερινής τρομοκρατίας απ' το κράτος και την αιχμή του κοινωνικού ελέγχου, την αστυνομία. Πιστεύουμε ότι η υπόθεση αυτή δεν ήταν κάτι το τυχαίο, γι αυτό όπως δεν σταματήσαμε στην παρουσίαση μιας διαφορετικά ιδομένης μελέτης του αστικού τύπου, δεν θα σταματήσουμε εδώ στην καταγραφή δηλ. των γεγονότων και στην αναζήτηση αιτιάσεων. Θα παλέψουμε για την αποκάλυψη όλης της αλήθειας σχετικά με την εν ψυχρώ δολοφονία του Α.Σ.

ΝΟΜΙΜΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ — ΠΑΡΑΝΟΜΑ «ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ»

Αν ακούγατε κάποιον να λέει: «Το πιο εύκολο πράγμα σήμερα είναι να προμηθευτείς ναρκωτικά», θα το πιστεύατε; Πιθανόν όχι, όμως, δεν θα είχατε παρά να απευθυνθείτε στο πλησιέστερο περίπτερο και να προμηθευτείτε 1 πακέτο τσιγάρα, στο κοντινότερο μπακάλικο και να αγοράσετε ένα κουτί καφέ, ή στη διπλανή κάβα και να αποκτήσετε ένα μπουκάλι αλκοόλ. Είναι γνωστό και γενικά παραδεκτό ότι η νικοτίνη, η καφεΐνη και το αλκοόλ είναι ουσίες, που προκαλούν εξάρτηση, σπάνια όμως αναφέρονται σαν τέτοιες: δηλαδή ναρκωτικές ουσίες. Είναι πιθανό ότι κανένας άλλος όρος τόσο ευρέως διαδεδομένος δεν καλύπτεται από τέτοιας έκτασης άγνοια και εσκεμμένη συσκότιση, όπως ο όρος «ναρκωτικά». Η απλή, όμως, αναφορά της έκφρασης «ναρκωτικές ουσίες» δεν σημαίνει απολύτως τίποτα, καθώς ονομάζεται ναρκωτική ουσία ένα τεράστιο φάσμα ουσιών, οι οποίες δεν έχουν καμιά ομοιότητα στη χημική σύνθεση στην επίδραση στον ανθρώπινο οργανισμό και στον κοινωνικό τους ρόλο. Ευθύς εξ αρχής γίνεται φανερό ότι η κατευθυνόμενη ενημέρωση, δυσσημιστική για ορισμένες ουσίες και εγκληματικά εγκωμιαστική για ορισμένες άλλες είναι απαραίτητη για να διατηρεί τις μεν πρώτες στην παρανομία, τις δε άλλες στη νομιμότητα.

Ας δούμε, όμως, πιο συγκεκριμένα, τις δυο ιδιότητες ανοχή και εξάρτηση, που καθορίζουν μια ουσία σαν ναρκωτική. Όταν μια συγκεκριμένη δόση ουσίας χορηγείται επανειλημμένα για μια χρονική περίοδο και οι επιδράσεις της σταδιακά μειώνονται σε ένταση, αυτό σημαίνει ότι ο οργανισμός έχει αναπτύξει ανοχή. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να «αντιμετωπιστεί» με αύξηση της δόσης ή διακοπή της χορήγησης για λίγες μέρες. Είναι τεράστια η διαφορά στην ανοχή, που εμφανίζεται ανάμεσα στις διάφορες ουσίες, για παράδειγμα το χασίς παρουσιάζει ασήμαντη ανοχή, ενώ η ηρωίνη πολύ έντονη. Η δεύτερη ιδιότητα μιας ναρκωτικής ουσίας είναι το ότι προκαλεί εξάρτηση. Η φυσική εξάρτηση αναφέρεται στις προσαρμοστικές αλλαγές του οργανισμού, που είναι τέτοιες ώστε διακοπή χρήσης να προκαλεί την εμφάνιση συμπτωμάτων στέρησης, τα οποία μειώνονται ή εξαφανίζονται με τη χορήγηση μιας δόσης. Φυσική εξάρτηση παρατηρείται ύστερα από συστηματική χρήση ουσιών που καταστέλλουν το Κ.Ν.Σ. (Κεντρικό Νευρικό Σύστημα), όπως η μορφίνη και τα βαρβιτουρικά. Οι μηχανισμοί της λεγόμενης ψυχικής εξάρτησης δεν έχουν διευκρινισθεί, πάντως παρουσιάζονται και σε διεγερτικά και σε κατασταλτικά του Κ.Ν.Σ. Είναι πιθανό να υπάρχει φυσική εξάρτηση χωρίς ψυχική και αντίστροφα, καθώς επίσης ψυχική εξάρτηση χωρίς σημαντική ανοχή. Φαίνεται ότι οι τρεις

καταστάσεις στηρίζονται σε διαφορετικά νευρικά κυκλώματα ή και διαφορετικές περιοχές του Κ.Ν.Σ. και μπορούν να εμφανιστούν ανεξάρτητα η μια απ' την άλλη.

Με βάση, λοιπόν τα παραπάνω στοιχεία, ας δούμε τις ιδιότητες ορισμένων ουσιών:

	Παράγωγα οπίου Ηρωίνη, μορφίνη	Βαρβιτουρικά	Νικοτίνη	Καφεΐνη	Αλκοόλ
Ανοχή (Ανάγκη αύξησης δόσης)	έντονη	ναι	ναι	ναι	ναι
Ψυχική εξάρτηση (επιθυμία λήψης)	ναι	όχι	ναι	ναι	ναι
Σωματική εξάρτηση (σύνδρομο στέρησης)	έντονη	ναι	ναι	ναι	ναι

Οι ουσίες του πίνακα αυτού, δεν προκαλούν φυσική εξάρτηση, δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του χαρακτηρισμού «ναρκωτικό». Παρ' όλ' αυτά η χρήση τους διώκεται ποινικά.

εξυπηρετεί τα συμφέροντα της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου.

Ακόμα, είναι χρήσιμο να επισημανθεί πως η ποινικοποίηση και η θέσπιση σκληρής νομοθεσίας όχι μόνο δεν οδηγεί στη διακοπή της χρήσης και στη σωματική-κοινωνική «ανάρρω-

ση», αλλά στον εγκλεισμό των χρηστών στα διάφορα «σωφρονιστικά» ιδρύματα και στη φυσική και ψυχική εξόντωσή τους. Και βέβαια, είναι εγκληματικό να υποτιμάται η οπω-

	Χασίς, Μαριχουάνα	LSD	Κοκαΐνη	Αμφεταμίνες
Ανοχή (Ανάγκη αύξησης δόσης)	ασήμαντη	μέτρια	ναι	ναι
Ψυχική εξάρτηση (επιθυμία λήψης)	μέτρια	μέτρια	ναι	ναι
Φυσική εξάρτηση (σύνδρομο στέρησης)	όχι	όχι	όχι	όχι

Εκτός από τα βαρβιτουρικά και τα παράγωγα του οπίου, όλες οι υπόλοιπες ουσίες (καφεΐνη, νικοτίνη, αλκοόλ), που εμφανίζουν και ανοχή και φυσική εξάρτηση, προκαλώντας επώδυνα (ψυχικά και σωματικά), συμπτώματα στέρησης, διαφημίζονται έντονα με σκοπό την αύξηση της κατανάλωσής τους και φυσικά την αντίστοιχη αύξηση των κερδών των βιομηχανιών και εμπόρων.

Γίνεται στο σημείο αυτό φανερό ότι το αν μια ουσία είναι παράνομη ή νόμιμη, δεν καθορίζεται από το αν είναι ναρκωτική ή όχι, αλλά από το πόσο κερδοφόρα είναι σε κάθε περίπτωση. Ενδεικτική είναι η περίπτωση του αλκοόλ, το οποίο είτε καταναλώνεται νόμιμα, όπως σήμερα στην Ελλάδα, είτε καταναλώνεται παράνομα, όπως στην Αμερική του '30, αποτελεί χρυσωρυχείο για αυτούς που το παρασκευάζουν και το εμπορεύονται. Κάθε φορά, που κάποια ουσία αποκαλύπτεται ναρκωτική ή χαρακτηρίζεται «ναρκωτική» και η χρήση της χωρίς συνταγή ποινικοποιείται, η παράνομη διακίνησή της έχει ν' αποφέρει τεράστια κέρδη. Ενώ, παράλληλα, κάποια άλλη ουσία παίρνει τη θέση της στη νομιμότητα, διατηρώντας και τα νόμιμα κέρδη σταθερά. Θα πρέπει λοιπόν, πριν διαπιστώσει να καταδικασουμε μια παράνομη «ναρκωτική» ουσία, να έχουμε υπ' όψη μας ότι τίποτα δεν είναι πιο εύκολο απ' το ν' απαγορευτεί μια οποιαδήποτε ουσία την οποιαδήποτε στιγμή, αν η απαγόρευση και ποινικοποίηση

δήποτε αρνητική επίδραση της παρανομίας στους χρήστες διαφόρων ουσιών και στον κοινωνικό τους περίγυρο, που μπορεί να αποθεί καθοριστική για τη διακοπή ή τη συνέχιση της χρήσης. Αυτή την επίδραση της ποινικοποίησης σε συνδυασμό με την άγνοια, μπορούμε να την εντοπίσουμε από τον 15άχρονο που πίστεψε ότι είναι τοξικομανής επειδή κάπνισε ένα τσιγάρο χασίς, μέχρι το πρεζόνι, που πίστεψε ότι έχει ξοφλήσει αφού τον φυλάκισαν βασάνισαν και «αποτοξίνωσαν» στα κάθε είδους ψυχιατρεία και φυλακές.

Οπωσδήποτε, είναι σκόπιμη μια αναφορά και στην ευκαλία, με την οποία προμηθεύεται κανείς φάρμακα, που δεν είναι περισσότερο αθώα και λιγότερο ναρκωτικά, παρ' όλη τη νομιμότητα, που τους παρέχει η συνταγή ενός γιατρού.

Ένα μεγάλο μέρος του αστικού (και όχι μόνο) πληθυσμού στην Ελλάδα χρησιμοποιεί ηρεμιστικά και αντικαταθλιπτικά φάρμακα, τα οποία ευκολότατα χορηγούνται από τους γιατρούς σε οποιονδήποτε παραπονέθει για ανησυχίες, αϋπνίες ή άγχος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Largactil (χλωροπρομαζίνη), ισχυρό ηρεμιστικό-αντιψυχωσικό, που φαίνεται να χορηγείται σε κάθε περίπτωση «ανησυχίας» και έχει εξαπλωθεί σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Το ίδιο εύκολα χορηγούνται για «αϋπνίες» τα Υπνοστεντόν (ανήκουν στις βενζοδιαζεπίνες), τα οποία χρησιμοποιούνται και από εξαρτημένους τοξικομανείς ελλείψει

της απαραίτητης γι αυτούς ουσίας (ηρωίνης ή άλλης). Ακόμα, ένα μεγάλο φάσμα «αντιβηχικών» (π.χ. Dicovix) έχει σαν βάση την κωδεΐνη, παράγωγο του οπίου, και είναι χαρακτηριστική η ανευθυνότητα των παιδίατρων, που αφειδώς προσφέρουν συνταγές για παρόμοια παρασκευάσματα, προορισμένα να καταναλωθούν από παιδιά.

Τα αντιισταμινικά φάρμακα είναι γνωστά για τη συμπτωματική ανακούφιση αλλεργικών καταστάσεων, δεν είναι, όμως, το ίδιο γνωστή η σημαντική τους παρενέργεια η υπνηλία. Τέτοια φάρμακα, όπως το Phenergan και το Polaramine, πουλιούνται χωρίς συνταγή, και ειδικά το σιρόπι Phenergan. Χρησιμοποιείται από πολλές μητέρες για τα «ζωηρά» και «δύσκολα στον ύπνο» παιδιά (συνιστάται και από ορισμένους παιδίατρους!).

Αξιοσημείωτη είναι και η περίπτωση του Disofrin, ενός συνδυασμού μιας συμπαθομιμητικής και μιας αντιισταμινικής ουσίας, και το οποίο πέρα από την αντιαλλεργική του δράση έχει σαν παρενέργειες υπνηλία, καταστολή του Κεντρικού Νευρικού Συστήματος, φόβος, ένταση, νευρικότητα, ενώ σε υπερδοσολογία παρουσιάζει συμπτώματα ατροπικού τύπου (π.χ. καθηλωμένες κόρες), τοξική ψύχωση με παραισθήσεις και ψευδαισθήσεις. Παρετέθησαν μόνο μερικές από τις επιδράσεις του. Το

Disofrin, πουλιέται χωρίς συνταγή.

Μια άλλη περίπτωση είναι αυτή των «μυοχαλαρωτικών»-αναλγητικών, που επίσης χρησιμοποιούνται κατά κόρον και για τις πιο διαφορετικές παθήσεις.

Το φαινόμενο, λοιπόν, της χρήσης «ναρκωτικών», «ψυχοφαρμάκων», «τοξικών ουσιών», είναι ευρύτερο, εξαπλώνεται σε όλη την κοινωνία και θα ήταν επικίνδυνη υπεραπλοστευση ο ισχυρισμός ότι περιορίζεται σε μερικές χιλιάδες για την Ελλάδα τοξικομανείς (χρήστες ηρωίνης, μορφίνης, κλπ) ή «τοξικομανείς» (χρήστες χασίς, LSD, φιλοσιμπίνης, κλπ).

Και είναι οι ίδιοι οι κοινωνικοί-αστυνομικοί-δικαστικοί μηχανισμοί που επιδιώκουν την ελεγχόμενη (απ' αυτούς και όχι απ' τους χρήστες) κατανάλωση ουσιών από την καφεΐνη μέχρι την ηρωίνη, ώστε να απαλύνουν (αν αυτό είναι ποτέ δυνατόν στις υπάρχουσες συνθήκες) τα αδιέξοδα, στα οποία οδηγούν όλους μας οι κοινωνικο-οικονομικές δομές. Η παραπάνω φράση, που τοποθετήθηκε εδώ σαν επίλογος, είναι απαραίτητη ν' αποτελέσει κάποια στιγμή τον πρόλογο για την πιο ουσιαστική συζήτηση, που θ' αναφέρεται στα αίτια της επιζήτησης ναρκωτικών και «ναρκωτικών» απ' τους ανθρώπους.

Μορφίνη — ηρωίνη — όπιο

Για μια πληρέστερη προσέγγιση του θέματος ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ κάποια στοιχεία περισσότερο εξειδικευμένα είναι απαραίτητα. Ψάχνοντας λοιπόν βρήκαμε:

ΠΑΡΑΓΩΓΑ ΤΟΥ ΟΠΙΟΥ

1) ΜΟΡΦΙΝΗ: Στα 1803 πουλιέται στα φαρμακεία, χωρίς συνταγή και φτηνά, ένα αλκαλοειδές παράγωγο του οπίου, η μορφίνη. Είναι το πιο αποτελεσματικό αναλγητικό του πόνου. Όταν στα 1840 η μορφίνη χορηγείται στους ασθενείς με σύριγγα, σταματάει άμεσα κάθε πόνο και παράλληλα το κοινό ικανοποιείται από τη νέα τεχνολογική και βιομηχανική εικόνα της. Οι ασθενείς δε γνώριζαν ότι «το φάρμακο του Θεού» προκαλεί έξη και φυσική εξάρτηση, μέχρι τη λήξη του Αμερικάνικου Εμφυλίου, όπου 45.000 στρατιώτες είχαν γίνει τοξικομανείς. Η μορφίνη τότε πήρε την ονομασία «η αρρώστια του στρατιώτη». Παρουσιάστηκε λοιπόν η ανάγκη να βρεθεί ένα άλλο αναλγητικό εξίσου ισχυρό, που όμως να μην προκαλεί τοξικοεξάρτηση.

2) ΗΡΩΙΝΗ: Στα 1898 στα εργαστήρια της γερμανικής φαρμακευτικής εταιρίας Bayer η προσπάθεια χημικών και φαρμακολόγων ν' αντικαταστήσουν τη μορφίνη με κάποιο άλλο αναλγητικό καρποφόρησε: ανακαλύφθηκε η ηρωίνη. Η διάδοσή της έγινε αστραπαλιά με μια διαφημιστική καμπάνια άνευ προηγουμένου. Διαφημίζεται σαν το ιδανικό φάρμακο: καταπραύνει όλους τους πόνους, είναι αντιβηχικό, μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην αποτοξίνωση των μορφινομανών. Πουλιέται στα φαρμακεία χωρίς συνταγή σε μαζικό επίπεδο, κυρίως σαν αντίδοτο της μορφίνης.

Στην πραγματικότητα η ηρωίνη υποκαθιστά τη μορφίνη και αντίστροφα.

Αλλά όλη η αλήθεια είναι ότι το επιστημονικό όνομα της ηρωίνης είναι «διακετυλομορφίνη», που σημαίνει ότι η «βασιλίσσα των ναρκωτικών» είναι ένα ημισυνθετικό παράγωγο της μορφίνης και φυσικά προκαλεί τοξικοεξάρτηση. Για την ακρίβεια η ηρωίνη μόλις φτάσει στον εγκέφαλο μετατρέπεται σε μορφίνη. Είναι φανερό πως η Bayer προώθησε το προϊόν στο εμπόριο έχοντας συνείδηση πως ήταν ένα επικίνδυνο ναρκωτικό.

Στα 1930, η ηρωίνη με μια σειρά από νόμους έχει περάσει για τα καλά από τη νομιμότητα στην παρανομία. Τα σιρόπια όμως που την περιείχαν αλλά άλλαξαν όνομα και συνέχισαν να διατίθενται στο εμπόριο.

Η ηρωίνη πλέον διακινείται παράνομα από γιατρούς, εμπόρους, την αστυνομία και υψηλά ιστάμενα πολιτικά πρόσωπα. Ωστόσο είναι κοινό μυστικό ότι οι αμερικάνοι στρατιώτες στο Βιετνάμ την κάπνιζαν στα διαλείμματα της μάχης.

Η λήψη της ηρωίνης γίνεται με: α) το κάπνισμα φέρνει έντονα αποτελέσματα αλλά χρειάζεται μεγάλη ποσότητα καθαρής ηρωίνης β) την «πρέζα». Ρούφηγμα της ηρωίνης από τη μύτη συνηθίζουν οι αρχάριοι αλλά ο μέσος καταναλωτής χρειάζεται πολλά λεφτά για να εξασφαλίσει την ποσότητα που του χρειάζεται, γ) ενδομυϊκή ένεση. Ο οικονομικότερος τρόπος σε σχέση με τους προηγούμενους, δ) ενδοφλέβια ένεση. Ο οικονομικότερος και αποτελεσματικότερος τρόπος. Τον χρησιμοποιούν οι προχω-

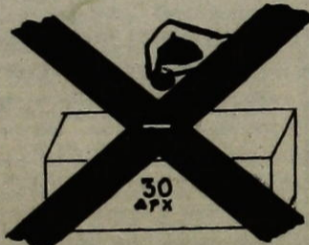

στα πεταχτά

- Ο Παπανδρέου ξήλωσε τους μνηστήρες της εξουσίας απ' το Ε.Γ. Να δούμε αυτόν ποιος θα τον ξηλώσει.
 - Οι γιορτές νεολαίας τελειώσανε. Καιρός να γλεντήσουν οι νέοι.
 - Να μην καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε μας είπε ο «Πατερούλης». Τον ρωτάμε ηλιθίως. Αυτό ισχύει για τον ίδιο και τους πέριξ;
 - Αξιολύπητο επιχείρημα περί «ένοπλης δράσης» από τα Κ.Κ. «Με τέτοιες ενέργειες παίζουμε το παιχνίδι της αντίδρασης, γιατί δίνουμε το δικαίωμα στην αστυνομία ν' αυξήσει την καταστολή της». Λες και το κράτος άμα θέλει να εντατικοποιήσει την τρομοκρατία του θα μας ρωτήσει. Θα θάλει -ως γνωστό- το ίδιο δέκα μπόμπες και μετά θα μας πλακώσει όλους. Μήπως βρε παιδιά χρειάζεστε Ε.Σ.Υ.;
 - Ο «πόλεμος» των ΚΑΠΗ μάλιστα. Κλεισίματα, απολύσεις, απεργίες. Τη νύφη πληρώνουν τα γερόντια και το προσωπικό. Προτείνουμε: το προσωπικό στο Γιαννόπουλο, τα γερόντια στην πλατεία Εξαρχείων. Για να θυμούνται οι νεότεροι και να μαθαίνουν οι γέροι. Με την ευκαιρία, είναι αλήθεια πως ο Δήμαρχος Ταύρου (Κ.Κ.Ε.) απολύει υπαλλήλους, που δεν πάνε στις εκδηλώσεις του κόμματος; Είναι αλήθεια ότι ο Δήμαρχος Αμαρουσίου (Π.Α.ΣΟ.Κ) απόλυσε μια έγκυο υπάλληλο; Και στις δυο περιπτώσεις η γνωστή δικαιολογία: «Δεν ανταποκρίνεσαι στα καθήκοντά σου». Με την ίδια δικαιολογία και μεις απολύουμε την Γ.Σ.Ε.Ε.
 - Υπόθεση Νότια Αφρική. Το πιο παρανοϊκό. Μαύρος αστυνομικός απαγορεύεται να πυροβολήσει λευκό ληστή, ακόμα κι αν τον συλλάβει να κάνει ένοπλη ληστεία. Κι εμείς μετά φωνάζουμε για κακούς μπάτσους.
 - Από στοιχεία της Διεθνούς αμνηστίας: Στις Η.Π.Α. το 1984 εκτελέστηκαν 21 άτομα. Πόσοι θανατοποινίτες περιμένουν να

εκτελεστούν; Μόνο 1.400. Κατά τ' άλλα ο «σύλλογος φίλων του κροταλία» των Η.Π.Α. κάθε άνοιξη διανύει χιλιάδες χιλιόμετρα να απομακρύνει τους κροταλιές απ' τους αυτοκινητοδρόμους, μην τους πατήσουν τ' αυτοκίνητα. Που είσαι Κοινούση να μας τραγουδήσεις «ΑΜΕΡΙΚΗ, ΑΜΕΡΙΚΗ ΕΙΣΑΙ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΤΡΑΓΙΚΗ».
 - Όλοι μιλάνε για τα νοίκια. Σύλλογοι ενοικιαστών, ιδιοκτητών, εφημερίδες, κτλ. Για τα σπίτια ποιός θα μιλήσει; Μήπως χρειάζεται να φωνάξουμε τους ΚΡΑΚΕΡΣ; (σημ. Ευρωπαίοι καταληψίες οπιτών).
 - Όταν η Ασφάλεια μιλάει για «ασφάλεια», ανησυχήστε για την ασφάλειά σας.
 - Σφίγγεται κι άλλο η ΑΤΑ. Σφιχτείτε κι εσείς. Άμα σφιχτούμε όλοι μαζί, όλο και κάτι θα βγάλουμε

μην αφήνεις το κράτος να σε κλεβει

ΜΗ ΡΙΧΝΕΙΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ Ομάδα Αναρχικών

ΤΟ ΠΙΣΤΕΨΑΝ. Άνοιξαν λογαριασμό στο Ηράκλειο, στο όνομα του Σημίτη, ένας ξενοδοχοϋπάλληλος και μια φύλακας μουσείου, για να «βγάλουν τη χώρα από την κρίση»!! Η πλάκα είναι ότι υπάρχουν άνθρωποι που καταθέτουν, και το ποσό συνεχώς μεγαλώνει. Βρέθηκαν και μερικοί που πήραν στα σοβαρά την «υποστήριξη της εθνικής οικονομίας». Όταν υπάρχουν τέτοιοι ανεγκέφαλοι, τί να πει κανείς;

ΜΕ ΣΥΝΟΔΕΙΑ. 7 Νοέμβρη, 11.30 π.μ., οδός Ιπποκράτους, Μπροστά περιπολικό, πίσω περιπολικό, αριστερά και δεξιά πεζοί αστυνομικοί με γουόκου-τάκου. Ποια «επικίνδυνη» διαδήλωση επιτηρούσαν τόσο στενά; 100 μαθητές σχολείου, που διαδήλωναν «λεφτά για τα σχολεία»!!! Έτσι, για να συνηθίζον από μικρά...

«ΔΗΛΩΣΕΙΣ». Αναρωτιόμαστε αν τι σημαίνει η δήλωση του Θ. Τσούρα στις 4 Νοέμβρη μέσω τηλεόρασης ότι «από αύριο όλες οι Ελληνίδες κι όλοι οι Έλληνες θα γνωρίσουν ένα νέο πρόσωπο της αστυνομίας». Και να τι σημαίνει: από τις 7 Νοέμβρη, 16 Έλληνες αστυνομικοί θα εκπαιδεύονται από 3 μαρκοφόρους -άγνωστους ειδικούς της CIA (2 άνδρες και 1 γυναίκα), σε πρακτική (επίθεση-άμυνα) για την «πάταξη της τρομοκρατίας».

Ο κ. Τσούρας διαψεύδοντας τις ανησυχίες μας, διαβεβαίωσε ότι η εκπαίδευση θα γίνει στην ίδια την Αμερική και σ' άλλες ΕΟΚικές χώρες!

Για να λέμε και του στραβού το δίκιο!

Η ΔΗΜΑΡΧΟΣ-ΥΛΟΤΟΜΟΣ. Η δήμαρχος Ζωγράφου Φωτεινούλα Σακελλαρίδου, μετά την αποτυχημένη της υλοτομική προσπάθεια στο Πάρκο της Γ. Παπανδρέου, επέδραμε, επιτυχώς αυτή τη φορά, με τη συνδρομή εκατό ένθερμων οπαδών της αποψίλωσης του Ζωγράφου και τη συναίνεση του δημοτικού συμβούλου, στο δασάκι των Ιλυσίων. Θύματά της 25 πεύκα, που θα «μετατεθούν» κατά τις εξαγγελίες της σε άλλους χλοορούς τόπους!

Προτείνουμε να ανακηρυχθεί επίτιμος πρόεδρος των υλοτόμων διεθνώς και να πάει εθελόντρια στη ζούγκλα του Αμαζονίου για να βοηθήσει τους ιθαγενείς στη διάνοιξη λεωφόρων.

ΑΙΗΤΖ. Στα μέσα του Σεπτεμβρη, έγινε τεστ Αιητζ σε όσους έχουν σχέση με την αιμοληψία στο ΓΝΑ (Γενικό Νοσοκομείο Αεροπορίας). Η πληροφορία δημοσιεύτηκε στο Ποντίκι (20 Σεπτεμβρίου) και στη συνέχεια απαγορεύθηκε η είσοδος του «Π» στο νοσοκομείο. Μάθαμε ότι ολόκληρο τμήμα του ΓΝΑ, όπου νοσηλεύονται δεκάδες στρατιώτες έχει μπει σε καραντίνα, πιθανότατα για Αιητζ. Τι γίνεται στο ΓΝΑ και γιατί το κρύβουν;

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ. Πρόσφατα αφαιρέθηκαν τα διπλώματα οδηγίας της δύο νέων, οι οποίοι απολύθηκαν απ' το στρατό, λόγω «ψυχολογικών προβλημάτων». Το μέτρο εξαπλώνεται σ' όλη την Ελλάδα.

ΝΗΣΤΕΙΑ. Στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία» οι εργαζόμενοι, στα πλαίσια των μέτρων λιτότητας, θα τρώνε -κατόπιν τελευταίας εντολής- μπαγιάτικο ψωμί, επειδή στο φρέσκο κάνουν μεγάλη κατανάλωση. Επίσης, κόβεται το φρούτο, πράγμα που σημαίνει ότι φέτος θα αυξηθούν οι ποσότητες φρούτων για θάψιμο στις χωματερές.

ΤΟΣΙΚΟΜΑΝΙΑ. Πρόσφατο ιατρικό συνέδριο στη Γαλλία, διαπίστωσε ότι 8 εκατομμύρια Γάλλοι σε πληθυσμό 40 εκατομμυρίων καταναλώνουν συστηματικά ηρεμιστικά με συνταγή γιατρού. Η κατανάλωση ναρκωτικών γίνεται μαζικό φαινόμενο.

ΕΘΝΟΣ. Ακολουθώντας το φωτεινό παράδειγμα του Φιλιππούλου, ο Γ. Λεβεντογιάννης τέως διευθυντής της «Ακρόπολεως» πήγε στο «Εθνος». Το γεγονός δεν ξαφνιάζει, καθώς πολλά από τα άρθρα του «Εθνους» θα τα δημοσίευε κάλλιστα και η «Ακρόπολις». Πάνω απ' όλα το Έθνος μας, όπως λέει και η διαφήμιση της εφημερίδας.

Το κείμενο κυκλοφόρησε στη Θεσ/νίκη μετά τα «μέτρα λιτότητας» της κυβέρνησης.

Σύντροφοι εργαζόμενοι!!!

Η κρίση που απλώνεται πάνω σ' ολόκληρη την Ελλάδα, αποτελεί την απαρχή μιας γενικότερης επίθεσης του κεφαλαίου και του κράτους προκειμένου να περισώσουν την κυριαρχία τους πάνω στους ραγιάδες της μισθωτής σκλαβιάς. Μέσα από την κρίση τους λοιπόν κεφάλαιο και κράτος ακονίζουν το λεπίδι της επίθεσης κατά παντός «υπεύθυνου». Κι αυτός ο «υπεύθυνος» δεν είναι άλλος από τον εργαζόμενο, τον άνθρωπο του μόχθου και της επιβίωσης, που για τους κατόχους της εξουσίας αποτελεί την πιο άπληστη τάξη ανθρώπων γι' αυτό και τον κύριο όγκο του οικονομικού καρκινώματος. Και σαν κάτοχοι της εξουσίας αναισχύνα και αδίστακτα καταδειχνουν δημόσια τους «υπεύθυνους» (θλέπε ομιλία Παπαλεξόπουλου στον ΣΕΒ), απαιτώντας την επιστροφή κι αυτής ακόμη της πενιχρής αξίας που αποκαλείται μισθός, σαν τεκμήριο αποζημίωσης(!!). Ακολουθώντας την ακραία μορφή εξαπάτησης, η τάξη που βασιλεύει, δακτυλοδειχίνει σαν «υπεύθυνη» για την κρίση τη μάζα των προλεταρίων, στο βαθμό που οι απανταχού κολασμένοι δεν της επιστρέφουν την ΟΥΣΙΑ, αντιστρέφοντας τη φορά του ίδιου της του χεριού, αποκλύπτοντας έμπρακτα τον πραγματικό υπεύθυνο. Σε τέτοιες στιγμές κρίσης η πολιτική έκφραση της εξουσίας σαν νέος Πόντιος Πιλάτος «νίπτει τας χείρας της» όχι στο νερό της φύσης (ποτέ η φύση δεν συμβιβάστηκε με τέτοιες εξουσίες), αλλά στα ποτάμια του ιδρώτα που χύνουν καθημερινά εκατοντάδες χιλιάδες εργατών με το άγχος της επιβίωσης και την αγωνία του αύριο. Η πολιτική εξουσία ανάγει την κρίση στην παλαιοντολογία του κεφαλαίου για να δικαιολογήσει τη ΣΗΜΕΡΙΝΗ του πορεία!! «Φταίνε οι δεκαετίες που πέρασαν», αναφωνεί η κυβέρνηση!! «Φταίει η πολιτική σας», αναφωνεί η αντιπολίτευση. Και οι δυο απ' το βιβλίο του Ψεύδους παίρνουν τις συνταγές του λόγου τους, μόνο οι σελίδες διαφέρουν. Και οι μόνιμοι και οι δε αρνούνται συνειδητά (γι αυτό και κάθε πολιτικός είναι απατεωνίσκος) να ομολογήσουν τη γενεσιουργό αιτία κάθε κρίσης που διατρέχει εδώ και είκοσι δεκαετίες ολόκληρο το σύμπαν.

Το κεφάλαιο -κρατικό, ιδιωτικό ή μικτό- σαν τρόπος ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ της κοινωνίας και σαν ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΞΙΩΝ που την δηλητηριάζει, σε φύλακα άγγελο τον κατασταλτικό και συγκεντρωτικό μηχανισμό του κράτους, αποτελούσε και θα αποτελέσει την αιτία κάθε κρίσης. Παρ' όλα αυτά δεν παύουν, κεφάλαιο και κράτος, να αποτελούν το μήλο της έριδας για όλους τους επίδοξους και συνάμα άθλιους διαχειριστές τους. Η διαμάχη που ξεσπά -εικονική ή πραγματική- ανάμεσά τους σε εποχές κρίσης, ενώ είναι ικανή να διαλύσει έναν αντίπαλο, παραμένει ΦΥΣΕΙ ΑΝΙΚΑΝΗ να διαλύσει τους μηχανισμούς εκμετάλλευσης, εφ' όσον και οι μόνιμοι και οι δε προτείνουν τους ΤΡΟΠΟΥΣ εκμετάλλευσης κι όχι την ριζική κατάργησή της. Γι αυτό εμείς οι αναρχικοί πάντα φωνάζουμε: Το κεφάλαιο είναι πάνω και πέρα απ' τις εσωτερικές και εξωτερικές πολιτικές διαμάχες, είναι παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Το πως θα διαχειριστεί (το κεφάλαιο και την κρίση του) είναι πρόβλημα πάνω στο οποίο δημιουργούνται ή εκφυλίζονται τα πολιτικά κόμματα. Για μας όμως, πρόβλημα είναι η ίδια η ύπαρξη του που καταδυναστεύει

Η ΤΟΠΙΚΗ είναι η εφημερίδα των νοικοκυραίων και σοβαρών ανθρώπων.
 Η ΤΟΠΙΚΗ δεν έχει και δεν θέλει να έχει αναγνώστες μαλλιάδες, αναρχικούς, άθεους, απάτριδες, τεμπέληδες, άχρηστους, και κομπλεξικούς.

Κυκλοφορεί κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ στα Βόρεια Προάστια σε 3.000 φύλλα.

Όταν οι ηγούμενοι έπαιρναν ναρκωτικά, ήταν γραφικό

Όταν οι φτωχοί παίρνουν ναρκωτικά, είναι εθνική μάστιγα

ρημένοι τοξικομανείς. Για ν' αποκτήσει κανείς φυσική εξάρτηση από ηρωίνη αρκούν μερικές δόσεις καλής ποιότητας την ημέρα για δυο, τρεις ή τέσσερις βδομάδες. Μια σοβαρή φυσική εξάρτηση, πολλές φορές δεν αποβάλλεται ακόμα και μετά από αποτοξίνωση. Όσον αφορά τους θανάτους από ηρωίνη, λίγοι είναι εκείνοι που έχουν αιτία τους την υπερβολική δόση (overdose). Στην πραγματικότητα οι περισσότεροι προέρχονται από πολύ νοθευμένη ηρωίνη (με στρυχνίνη, κινίνη ή ζάχαρη)*. Ένα μικρό ποσοστό θανάτων επίσης έχει αιτία την αλλεργία των αρχαίων, την παράλληλη χρήση αλκοόλ (Jimi Hendrix, Janis Joplin) ή την κρίση στέρωσης.

3) ΟΠΙΟ: Η καλλιέργεια του οπίου είναι γνωστή από το 4.000 π.Χ. στην Ανατολή. Το όπιο μεταφέρεται στην Κίνα από τους Άγγλους αποικιοκράτες, κι από κει στην Ευρώπη το 18ο αιώνα. Χρησιμοποιείται από τη μεγάλη μάζα του λαού μέσα σε σιρόπια και φάρμακα. Στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου της Αμερικής η παπαρούνα καλλιεργείται σ' όλες σχεδόν τις Νότιες Πολιτείες. Όταν όμως στην Αμερική του '30 οι Κινέζοι ανοίγουν καπνιστήρια καθαρού οπίου διώκονται ανηλεώς (γιατί αντίκεινται στα συμφέροντα των φαρμακοβιομηχανιών). Συγχρόνως εκατομμύρια παιδιά κάτω των δυο ετών παίρνουν νόμιμα λαύδανο, Giefrey's Cordial και άλλα σιρόπια που περιέχουν μια σο-

βαρή ποσότητα οπίου. Άλλα παράγωγα του οπίου είναι η κοδεΐνη, η παπαβερίνη, η ναρκωτίνη, η θηβαΐνη κ.ά. τα οποία πολύ συχνά διαβάζουμε στις οδηγίες των πιο συνηθισμένων φαρμάκων π.χ. αντιβηχικά σιρόπια. * Καμιά φορά συμβαίνει και το αντίστροφο. Δηλαδή όταν ένας καταναλωτής έχει συνηθίσει να κάνει χρήση πολύ νοθευμένης ηρωίνης και κάποια στιγμή πάρει καθαρή πάλι υπάρχει περίπτωση να πεθάνει.

πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω καταγγελία:

καταγγελία

Τη Δευτέρα, 4/11/85, στη Βούλα ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΑΣ, 25 ετών, παντρεμένος, «αξιοπρεπής επαγγελματίας» (οπερατέρ και του «χώρου»)

ΚΑΚΟΠΟΙΕΙ και ΒΙΑΖΕΙ 23χρονη γνωστή του.

Για άλλη μια φορά μας γίνεται φανερό ότι οι θιαστές δεν είναι μια ειδική κατηγορία αντρών.

Αντίθετα οι περισσότεροι είναι άντρες που ζουν και κινούνται ανάμεσά μας, φίλοι και γνωστοί μας, συχνά και με «ριζοσπαστικές» πολιτικές απόψεις.

- Ο ΒΙΑΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΦΑΣΙΣΜΟΣ

- ΟΙ ΒΙΑΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΡΑΤΣΑ ΕΙΔΙΚΗ, ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΟΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙ

- ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΙΑΣΤΕΙ, ΟΛΕΣ ΜΑΖΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ Η ΣΙΩΠΗ

- ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΕΙΛΤΕ ΤΟ ΒΙΑΣΤΗ

Αυτόνομες Γυναικείες Ομάδες

ολόκληρο τον κύκλο της ανθρώπινης δραστηριότητας, ο ανατολή και δύση, γι αυτό και είμαστε εχθροί ΚΑΘΕ κυβερνήσεως, υπαρκτής ή ενδεχομένης.

Ταυτόχρονα ζούμε προς στιγμή τον τρόπο με τον οποίο τα όνειρα κάθε κυβέρνησης γίνονται σκόννη όταν κρούεται ο κώδικας της κεφαλαιακής κρίσης. Και για τον λόγο του αληθές, τα νέα μέτρα που εξαγγέλθηκαν δια του κοινωνικού ΧΑΦΙΕ

του σοσιαλιστικού(;) όνειρου Α. Παπανδρέου, δεν αποτελούν παρά την αποστροφή της πραγματικότητας ο οποιοδήποτε κυβερνητικό όνειρο αλλαγής. Μιας πραγματικότητας (κρίση) την οποία καλείται να υπηρετήσει η κυβέρνηση, γιατί έτσι ορίζεται σαν κυβέρνηση. Μιας πραγματικότητας που καθιστά δυσδιάκριτη τη διαφορά μεταξύ κόλασης και υποσχόμενου παραδείσου. Μιας πραγματικότητας που ακολουθεί πιστά το Ελληνοχριστιανικό ιδεώδες κάθε κυβέρνησης, η κόλαση είναι

στη γη και ο παράδεισος στον ουρανό. Τίποτε πια δεν είναι παράξενο. - το βέτο που φάνταζε σύμβολο εθνικής υπερηφάνειας (για όσους της δίνουν αξία), πρωθυπουργός και υπουργοί το κάνουν επίσημο διετές (μόνον;) γεύμα, όταν η ΕΟΚ το επέστρεψε με ένα «γενναίο» δάνειο.

- οι κοινωνικοποιήσεις έγιναν αντικειμενικές καθώς οι εργάτες που δουλεύουν σ' αυτές θα συμμετέχουν στα κέρδη(;) και στις ζημιές, όταν οι ζημιές καλώς εχόντων των πραγμάτων θα καλυφθούν τουλάχιστον μετά το θάνατό τους.

- το εθνικό νόμισμα αντεθνικό και μισοτό σύμβολο.

- η ΑΤΑ έγινε Α.Τ.Ι.Α. (Αγνώστου Ταυτότητας Ιπτάμενο Αντικείμενο, το γνωστό UFO

- το πάγωμα των μισθών ουσιαστικά ποινικοποιεί τις απεργίες, αφού κάθε αύξηση πέρα της ΑΤΑ θεωρείται παράνομη.

- το πραγματικό κοινωνικό όραμα είναι η λιτότητα και η αύξησή της παραγωγικότητας αφού από καταβολής εξουσίας για όλα τα αφεντικά, σ' όλες τις εποχές και σ' όλα τα κράτη, νηστικό αρκούδι μπορεί και χορεύει.

Σύντροφοι εργαζόμενοι προσοχή!!! Πίσω απ' όλους τους κομματικούς συνδικαλιστές κρύβεται το ίδιο το πολιτικό παιχνίδι για τη νομή της εξουσίας. Πλησιάζουν δημοτικές εκλογές και κάθε κόμμα θέλει να αυξήσει τις ψήφους του. Ανταλλάσσεται όμως η σημερινή κατάσταση με την ψήφο; Αν όλος ο αγώνας γίνεται για μια ψήφο, τότε ασχεφθεί ο καθένας τι έπραξε στις 2 Ιουνίου (γιατί τώρα δυσανασχετεί;) και κατά πόσο διατηρεί την αξιοπρέπεια του επιλέγοντας ξανά την πεπαιτημένη.

Εμείς οι αναρχικοί δεν θα κάνουμε αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ούτε συμπολίτευση στους αντιπάλους της. Δεν ζητήσαμε ποτέ ούτε πρόκειται να ζητήσουμε μια θέση στη σκηνή του πολιτικού θεάτρου, γιατί είμαστε θανάσιμοι εχθροί της πολιτικής εξουσίας. Η δυναμική των ιδεών μας βρίσκεται στην ίδια τη δυναμική των καταπιεσμένων όταν αποβάλλουν κάθε πολιτικό κόμπλεξ και κάθε κομματικό εκβιασμό και αξιώνουν τη ΔΙΚΙΑ ΤΟΥΣ ΦΩΝΗ, παρά και ενάντια στην εκμετάλλευση της φωνής τους από κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους και εργατοπατέρες γραφειοκράτες, παρά και ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, καταργώντας ΒΙΑΙΑ ό,τι με τη ΒΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΤΗΡΟΥΣΕ.

Σύντροφοι εργαζόμενοι προσοχή!!!

Η δράση της Ασφάλειας και της αστυνομίας στην Αθήνα επί ένα περίπου χρόνο, με αποκορύφωμα τα γεγονότα του Δεπέν και του Χημείου, δεν αφορούσε μόνο τους Αναρχικούς. Όσοι πίστευαν πως ήταν υπόθεση δικιά μας, άσχετα με τη γνώμη που είχαν για τα γεγονότα, δεν θα αργήσουν να διαπιστώσουν πως θα γίνει και δικιά τους υπόθεση. Το κράτος δεν κάνει ποτέ τέτοιες διακρισεις, χτυπά ό,τι αντιστέκεται στη λογική του και στη λογική της κάστας που το ελέγχει.

Στο ΑΜΜΕΣΑ πρακτικό ζήτημα της αντίστασης κατά του κράτους και του Κεφαλαίου. Θεωρούμε πως η ημερήσια διάταξη της πάλης αυτής, πρέπει να πάρει υπ' όψιν της όλα τα μέσα που κατά καιρούς ή και καθημερινά έχει επιστρατεύσει η σύγχρονη τάξη των καταπιεσμένων.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ στην παραγωγή και ΛΟΥΦΑ στις εργάσιμες ώρες. Η «Εθνική» οικονομία τους ανήκει, τους ανήκει και η κρίση της. Συνυπεύθυνος είναι αυτός που ΕΠΙΛΑΓΕΙ και συμφωνεί με τις επιταγές της οικονομίας κι όχι αυτός που η

απειλή της πείνας τον ΕΚΒΙΑΖΕΙ σε εξοντωτικούς ρυθμούς δουλειάς για ένα μεροκάματο.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ σ' όλες τις υπηρεσίες (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΕΦΟΡΙΑ, ΟΥΘ, ΟΑΣΘ) μαζικά και οργανωμένα, αποδυναμώνοντας έτσι ολόκληρο το οικοδόμημα των νέων μέτρων.

ΑΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΤΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΧΩΡΩΝ.

Θυμηθείτε πως πέρασαν τα μέτρα. Καιρός να τους απαντήσουμε στην ίδια γλώσσα. Οι ειρηνικές λύσεις, τη στιγμή που μας ρίχνουν το γάντι της βίας ΜΟΝΟ ΘΥΜΑΤΑ ΔΗ-

ΜΙΟΥΡΓΕΙ για ιδιοτελείς και ΨΗΦΟΘΗΡΙΚΟΥΣ λόγους. Παρπιπόντως οι επικεφαλές της αστυνομίας αυτή τη στιγμή εκπαιδεύονται στην Αμερική, για το πως πρέπει να αντιμετωπιστούν οι διαδηλώσεις.

ΠΡΙΝ ΕΚΠΛΑΓΕΙΤΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΞΗ ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ!

Για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ Αναρχική ομάδα «Μαύρο και Κόκκινο»

Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ή σημειώσεις και εφαρμογές της Κρατικής Τρομοκρατίας

Ο Αστικός τύπος λειτουργήσει για άλλη μια φορά ως γραφείο δημοσίων σχέσεων της Αστυνομίας. Στο πνεύμα του συνθήματος «λαός-αστυνομία αδελφομένοι», στα πλαίσια του «εκδημοκρατισμού των δυνάμεων ασφαλείας» και της «αποστεγανοποίησης» αυτών, παρουσίασε τον Αν. Σινιώρα σαν «διαρρήκτη», «χαπάκια», «πρεζόνι», αρνούμενος να καταγράψει «το τι πραγματικά έγινε», γιατί απλά αυτό δεν τον ενδιέφερε.

Ας δούμε όμως, πιο αναλυτικά, την επαίσχυντη στάση του τύπου:

Στα «ΝΕΑ» σ' άρθρο του Κ.Χ. (Κώστας Χαρδαβέλας) και με τίτλο «Με αφορμή το θάνατο του διαρρήκτη στα Ν. Λιόσια. Όταν τραβούν πιστόλι οι αστυνομικοί» αναφέρεται ότι ο Πλατανίτης είναι «νεκρός» επαγγελματικά, οικονομικά, κοινωνικά. Ας αρχίσουμε απ' το τελευταίο, ο Πλατανίτης καταξιώνεται στη συνείδηση της πλειοψηφίας γιατί υπερασπίστηκε την ατομική ιδιοκτησία -την οποία παρουσιάστηκε ότι έθιγε ο Σινιώρας- και κατά συνέπεια ο Πλατανίτης ήταν ένας ικανός αστυνομικός, που σκότωσε έναν «ασύδοτο». Όσον αφορά την οικονομική του αποκατάσταση, γνωρίζουμε, εκ πείρας, ότι το κράτος φροντίζει πάντοτε τους φύλακές του. Ατυχής λοιπόν η εκτίμηση του Κ.Χ., Ο Πλατανίτης ήταν ο «καλός» και ο Σινιώρας ο «κακός», για τον περισσότερο κόσμο, που ζει με τις υπεραπλουστεύσεις της μίζερης ζωής του. Αλλά ο Κ.Χ. ούτε λίγο, ούτε πολύ στη συνέχεια, παροτρύνει τους αστυνομικούς να τραβάνε πάντα το πιστόρι για να είναι εξασφαλισμένοι, λέγοντας: «Κι αν στην περίπτωση Σινιώρα, ο αστυνομικός-δήμιος έπραξε χωρίς σύνεση και ψυχραιμία υπάρχουν άλλες περιπτώσεις που αστυνομικοί δεν τράβηξαν τα πιστόλια τους και πλήρωσαν αυτό το γεγονός, αυτή «τη σύνεση και ψυχραιμία» με τη ζωή τους... όπως έγινε στην υπόθεση Τσοουτσουή, που οι αστυνομικοί χωρίς να τραβήξουν τα όπλα απ' τις θήκες, πλησίασαν τον Τσοουτσουή και το φίλο του και δέχτηκαν την αιφνιδιαστική επίθεση των 2 τρομοκρατών με αποτέλεσμα να σκοτωθούν όλοι... Ανώτατος αξιωματικός της Αστυνομίας, έλεγε χτες ότι είναι φανερό, ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί της δίωξης του κοινού εγκλήματος, δεν ξέρουν να χρησιμοποιούν το όπλο τους. Το βγάζουν όταν δεν χρειάζεται και δεν το εμφανίζουν όταν πρέπει».

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερη αντίληψη για να καταλάβει κανείς το σκεπτικό του αρθρογράφου των «ΝΕΩΝ»: όποτε δεν τραβήξουν πιστόλι τα «όργανα της δημόσιας τάξης» βρέθηκαν νεκροί, στην αντίστροφη περίπτωση, έστω κι αν δίνεται ο κυριολεκτικός χαρακτηρισμός δήμιος στον Πλατανίτη, δεν παύει να αποτελεί μια ανεξήγητη χωρίς απόψεις για την «τιμημένη» Ελληνική Αστυνομία. Παραθέτουμε επίσης τον «Αγώνα» που έκανε η «λαϊκότερη» και «τιμιότερη» εφημερίδα των Βαλκανίων «Αυριανή» για να μαζέψει υπογραφές, για να μην καταδικαστεί ο αρχιφύλαξ Πλατανίτης. 'Οχι άστοχα χαρακτηρίστηκε η φυλλάδα αυτή «ΧΘΕΣΙΝΗ», γιατί τι άλλο παρά Μεσαίωνα μπορεί να θυμίζει, όταν προπαγανδίζει την αθώωση και την παρασημοφόρηση του Πλατανίτη. Ο Φασισμός σ' όλη του την έκταση καταγραφόμενος στην κιτριλίλα μιας φυλλάδας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 Ιουλίου 1985

Υποστηρίζουν τον αρχιφύλακα

- ΝΑ μην διωχθεί ποινικά για το φόνο του κακοποιού Σινιώρα ο αρχιφύλακας Πλατανίτης ζητούν εκατοντάδες αναγνώστες που έχουν σπάσει τα τηλέφωνα της εφημερίδας μας.
- «Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ δεν πρέπει να τιμωρηθεί για τρεις λόγους:
- Ήταν ενόμιμη άμυνα.
- Κανένας νομοταγής πολίτης δεν κινδυνεύει από τα όπλα των αστυνομικών παρά μόνο οι κακοποιοί.
- Αν τιμωρηθεί ο αρχιφύλακας τότε αντί να φοβούνται οι κλέφτες τα αστυνομικά όργανα θα φοβούνται οι αστυνομικοί τους κλέφτες.
ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΤΥΡΟΥΠΟΛΗ
-- «ΕΙΜΑΙ υπέρ της άποψης να αφεθεί ελεύθερος ο αστυφύλακας».
ΚΑΤΕΟΓΛΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΒΥΣΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
-- «ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ για τη στάση σας απέναντι στον αρχιφύλακα».
ΛΑΪΝΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
-- «ΔΕΝ πρέπει να δικαστεί ο αρχιφύ-

- λακας που σκότωσε το διαρρήκτη αλλά να παρασημοφορηθεί».
ΔΑΡΑ ΙΩΑΝΝΑ ΔΙΟΝΥΣΟΣ
-- «Ο ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ έπραξε σωστά και είναι άξιος παρασημοφόρησης».
Φ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ
-- ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΤΕ τον αγώνα σας, γιατί όσα γράφετε για τους δημοσίου υπαλλήλους είναι πολύ σωστά. Ακόμα συμπαριστάμα στον αρχιφύλακα.
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
-- ΔΕΝ μας προετοιμάζει κατάλληλα η πολιτεία για ν' αντιμετωπίσουμε επικίνδυνες καταστάσεις όπως η περίπτωση του συνάδελφου αρχιφύλακα.
επιστημάνει δόκιμος αρχιφύλακας.
-- ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ τον αρχιφύλακα για την πράξη του γιατί πραγματικά η ενέργειά του ήταν σωστή.
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Η «Ακρόπολις» και οι «παραδειγματισμοί των κακοποιών»: Ακρόπολις: «τέτοια ατυχή, βέβαια, περιστατικά γίνονται παραδειγματισμός για τους κακοποιοί».

Στα Ν. Λιόσια τα «όργανα της δημόσιας τάξης» τρομοκρατούν τη νεολαία θυμίζοντάς τους το θάνατο του Αντρέα. Όσοι δεν υποκύπτουν, εξοντώνονται. Δεν είναι καινοτομία, μια απλή εφαρμογή εξουσιαστικών θεωρημάτων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ταξική ενότητα τεχνιτών ΗΛΠΙΑ

Προσέγγισε ο δόλος τους συνάδελφους για την μαζική τους πρόσδεση στις εκλογές τις 11 Σεπτεμβρίου και τους 55 που γι' αυτούς έγινε πια κατανοητό πως δικαίος και αναγκαίος είναι ο αγώνας για αποκομματικοποίηση του σωματείου μας κ.α. την ακριβήμενη του συνδ. καλού. Εκτός από τους 55 που συμβάλλουν στον αγώνα της ταξικής ενότητας πολλοί ήταν εκείνοι που κάτω από την αστυνόμευση και φόβη την τελευταία στιγμή αναγκαστήκανε να μην ψηφίσουν κατά συνέπηση. Παρόλα αυτά η ταξική ενότητα βήκε ενισχυμένη και αυτό ακριβώς την δυναμώνει αποφασιστικά, δηλώνοντας πως ο αγώνας αυτός θα συνεχιστεί πιστά πάντα στις ταξικές της αρχές, χωρίς τελεοπτικές και ψευτικούς συνασθηματισμούς, ενάντια σε όλους εκείνους που χρησιμοποιούν τον ιδρώτα των εργαζόμενων για μερίδα με την άρχουσα τάξη. Πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους μας, χωρίς καμιά εξαίρεση, ότι υποχρεωμάστε όλοι μας και ο καθένας χωριστά, να δώση την μάχη της αξιοπρέπειας, της απειλευθέρωσης του συνδικαλισμού από κηδεμονία και φερόμενα, της απόκτησης της κοινής προσωπικότητας, για να πάρουμε αίγαρα στα χέρια μας τις τόξες μας, αφήνοντας την τρομοκρατία των εργατοπατέρων του εργοδοτικού, κομματικού κυβερνητικού συνδικαλισμού και κάθε είδους λακέ του αφεντικού.

Στην πρώτη γραμμή της υπέρθεσης του εργαδοτέ βράζεται η ΠΑΣΚΕ. Η ΠΑΣΚΕ που παίζει το όλο του απεργοσπαστικού, του χωρειακού, της χρησιμοποίησης φασιστικών μεθόδων, του φασιστικού υποστηρίκτη της ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ. Η ΠΑΣΚΕ που είναι ο τυφλός υποστηρίκτης της κάθε αναρχοκομικού νόμου όπως και του περιόχτου άρθρου 4 περί (κοινωνικοποίησης) του άρθρου που καθορίζει η σφύρα να γίνεται κεφάλι, που τους αγώνες των εργαζόμενων καθορίζουν εκείνοι που παίζουν τάβλι στα κεφενέλα, ή εκείνοι που κάνουν μπόλι στην θάλασσα. Όσοι δε συμμετέχουν, οργανώνουν και πρωτοστατούν, είναι για την ΠΑΣΚΕ του ΠΑΣΟΚ οι κομψοί. Καμάρωστε σοσιαλιστική ιδέα! Η ΠΑΣΚΕ που προκρούσκει στο πνίξιμο και ξεπούλημα των αιτημάτων και διεκδικήσεων στα 4 χρόνια που πέρασαν, παλεύοντας για ακόμη καλύτερες μέρες για τα αφεντικά, για να μην επιδοτηθούν οι οργανισμοί κοινής σφέλειας, που είναι τα εργαλεία τους, μεταφέροντας τους εργαζόμενους στον τόπο δουλειάς των βιομήχανων και τους καταναλωτές στους μεγαλοκαταστηματάρχες και γενικά σε όλους τους εκμεταλευτές. Η ΠΑΣΚΕ που φορτώνει τα έμμετρα των οργανισμών στους μισθούς πείνας των εργαζόμενων, αφήνοντας ήσυχα τα αφεντικά να βγάλουν τα κέρδη τους σε ξένες τράπεζες, δηλώνοντας μάλλινα και πείχηση. Η ΠΑΣΚΕ που με άνομη εντολή κάνει προσλήψεις με κομματικό - παραστασιακό κριτήριο χρησιμοποιώντας αντί γ' α πιστοποιητικά κοινωνικών φροντισμάτων κάποιες κλαδικών τοπικών νομοσχιστικών οργάνων. Αυτό και μόνο αποδεικνύει το ότι Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ παραμένουν υπερέκεί. Γραμμές για ηλιθίους. Η ΠΑΣΚΕ που ξεστρώματα χρησιμοποιεί την ανεργία σαν όπλο τρομοκρατίας που απειλή με μεγαλύτερη ακόμη ανεργία να δεν γίνουμε φρόνια παιδιά της. Η ΠΑΣΚΕ που μετατρέπει τα γαλάζια φέκλα σε πράσινα, σημειώνοντας καθημερινά της κομματική συμπεριφορά των εργαζόμενων. Η ΠΑΣΚΕ που το νόημα της ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ των εργαζόμενων για γενικές συνελεύσεις το μετέστρεψε συνειδητά σε αποχή, χρησιμοποιώντας τους εργαζόμενους απλούς ψηφοφόρους οπότε της είναι αναγκαίοι και απαραίτητοι, περνώντας την σκοτεινή αντίληψη άβουλου και αμέτοχου όντων. Αυτό φάνηκε από την τετράχρονη θητεία στο Δ.Σ. που δεν θέλησαν την συμμετοχή των εργαζόμενων σε κομμάτι Γ.Σ. και ιδιαίτερα απολογιστική, εκτός από εκείνες που χρειάστηκε να σπάση τους αγώνες και να μετρήσουν τα κοκκία τους. Η ΠΑΣΚΕ που δεν επέτρεψε ούτε και σε αυτούς ακόμη που κατέβαση για υποψηφιότητα να δευμευτούς σε μια Γ.Σ. γιατί θα ζήτησαν την ψήφο των εργαζόμενων, ποια θα ήταν η διαποροποίηση τους από τους προηγούμενους αμοτέβετε τους και ποια θα ήταν η ταξική τους μάχη (κοινή προσωπικότητα). Τέλος η ΠΑΣΚΕ που σ' αυτές τις εκλογές χρησιμοποίησε κάθε παραβίαξη και καταδικαστική από τους εργαζόμενους και τον λαό μεθοδολογία να κερδίσει ΠΑΡΑΧΕΙΛΙΚΕΣ ΠΛΕΙΘΩΣΕΙΣ, για να υποστηρίξει η εταγγελητή της κυβέρνησης για περισσότερο λιτότητα σε βάρος των εργαζόμενων και ακόμη μεγαλύτερη ανακοίωση της μπουρσοκλασίας.

Αλλά και οι άλλες κομματικές παρατάξεις δεν διαφέρουν σε τίποτε από την ΠΑΣΚΕ, παρ' όλο τις καθημερινές υποκρισίες τους και θεατρνιτισμούς. Η παραταξη της νέας δημοκρατίας χωρίς καμιά εργατική ταξική συνείδηση, με σταυρωμένα τα χέρια σε κάποια γενιά περιμέ- κει να χρεοκοπήσει το ΠΑΣΟΚ για να έρθουν εκείνοι πλέον σαν σωτήρες. Όσο για τους μπροστάρηδες της σφύρας που υπήσαν και είναι οι δασκαλοί όλων των παραπάνω μεθόδων και και νοστοριών την ΕΣΑΚ - Σ, δεν θέλουν ακόμα να καταλάβουν πως δεν ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΜΕ 'ΓΕΓΟΤΕΣ ΤΑΧΤΙΚΕΣ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΤΥΠΟΡΙΑΚΟ ΡΟΛΟ. Αντί και τώρα να βγούν να καταγγείλουν του, βρώμικους ρόλους της κυβερνητικής παρατάξης στο διάστημα των εκλογών, έρχονται και «πρωτεύουν και εκπαιδούν για συμμετοχή και πάλι στο προεδρείο, την στιγμή που ακόμη και τα νήματα έβρουν και γνωρίζουν, πως ο συσχετισμός δυνάμεων εκλογοκίετα δεν σ' αλά ε, κανί να επετέλεση. ΚΑΝΑΜΕ ΚΑΙ ΣΥΝΕΤΙΧΩΣΗ ΗΛΑΚΑΝΟΥ ΤΗΝ ΚΑΡΚΕΛΑ ΤΟΥΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ (ανακοίνωση δημοκρατική συνεργασία ΕΣΑΚ-Σ της 3-9-85).

Συνάδελφοι, Είστε που τους ακολουθήσατε ποια δικαιολογία δώσατε στον εαυτό σας; πως μπορέσατε να κρεμάσατε τις τόξες των παιδιών σας στους Ραμαντινίδες και Σία, που 4 χρόνια υπονόμενων το βλοκικό σας επίθετο, που δεν έδωσαν απάντηση στις καταγγελίες για χωρειακό τους στην διεύθυνση την ώρα που εμείς είχαμε Γ.Σ. για τη σύμβαση του 85, που η σύμβαση αυτή έφτασε γύρω στους 150 συνάδελφους ενώ χωρίς δροσική. Καλούμε τους νέους εκλεγέντες (τους παλιούς τους γνωρίζετε) να αποδευμευτούν από τις κομματικές τους παρατάξεις εάν θέλουν, έστω και την τελευταία στιγμή, να ούσουν τα χαμένα δικαιώματά μας και την προσωπικότητά τους, να αναμιστούν πραγματικά κατά από τις επιταγές του εργατικού κινήματος.

Η ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ θα βράζεται στο πλευρό σε όλα τα θετικά του Δ.Σ. αναλαμβάνοντας όπες πάντα και τις ευθύνες της μάχη των αγώνων των εργαζόμενων, θα είναι όμως αντίθετη και πολεμική αν το Δ.Σ. ακολουθήσει όποιες μεθόδους με εκείνες του απερχόμενου Δ.Σ. Προτείνουμε μετά την εκλογή Προεδρείου Γ.Σ. με δέσμευση από το Δ.Σ. προγραμματισμού δράσης που για μας είναι:

- Αλλαγή καταστατικού σωματείου
Αλλαγή γενικού κανονισμού ΗΛΠΙΑ
Τροποποίηση κανονισμού Ταμείου αλληλοβοήθειας
Συνθήκες δουλειάς (βάσιμο εργοστάσιο - αμορσοτάσων - πόρτες, εξαιρετιστέρες-παράθυρα - λάκκοι - θέρμανση).

Προτάσεις από εργαζόμενους έγκαιρα για την Σ.Σ.Ε. του 86 και να σταματήσουν επιτέλους τις κωμωδίες για δήθεν κοινοπολιτικές συνδιαχειρίσεις και όλα τα τρελλά της φουερερτιστικής ή θεωρίας που θέλουν να νωρμάσουν τους εργαζόμενους.

Η εργατική τάξη δεν έχει να συνδιαχειριστεί με κανένα κηφίνα τίποτε.

* Εξάλεψη της ανισότητας των εργαζόμενων και εξίσωση για όλους ίδια που πάει να η. ΙΔΙΟΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΜΑΣ

Προειδοποιούμε και δηλώνουμε προς την διεύθυνση και τους υπαρέτες της να σταματήσουν τις προκλήσεις και καταπίσεις των συνάδελφων που τάχτηκαν στον αγώνα μας, γιατί τέτοιες μεθόδους και ενέργειες ο εργαζόμενος δεν τις σκάνει και θα πάρουν την ανάλογη απάντηση.

Με αγωνιατικούς χαίρετισμούς η κίνηση ΤΑΞΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΗΛΠΙΑ

γυναίκες και εργασία

η θέση της γυναίκας στη μισθωτή εργασία

Αν το θέμα της θέσης της γυναίκας στην παραγωγή είναι πάντα ένα σοβαρό ζήτημα για τις γυναίκες, σήμερα γίνεται περισσότερο από ποτέ σημαντικό.

Τα νέα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης θίγουν άμεσα όλους τους εργαζόμενους και πολύ περισσότερο τις γυναίκες, άνεργες και εργαζόμενες. Τις άνεργες, γιατί σαφώς τους περιορίζεται η δυνατότητα να βρουν δουλειά μέσα σ' ένα κλίμα απολύσεων και αύξησης της ανεργίας. Τις εργαζόμενες γιατί α) Οι αποδοχές τους με το πάγωμα των μισθών περιορίζονται σε χαμηλά οικονομικά επίπεδα, β) απειλούνται με απολύσεις μία και είναι το πιο ευάλωτο εργατικό δυναμικό για λόγους που θα αναλύσουμε στη συνέχεια.

Η γυναίκα κατέχει το δυσκολότερο ρόλο μέσα στο σύστημα παραγωγής, καταπιέζεται φυλετικά και ταξικά μέσα στο χώρο εργασίας. Μιας εργασίας που -κατ' αρχήν- ορίζεται σαν η αγορά της ανθρωπίνης δραστηριότητας από το κεφάλαιο, η οποία όμως πληρώνεται τόσο λίγο ώστε σπάνια ο εργαζόμενος να μπορεί να αγοράσει όσα παράγει με αποτέλεσμα οι περισσότερες ανάγκες του να παραμένουν ακάλυπτες. Γι αυτό το κεφάλαιο χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί πολλούς τρόπους για να έχει τον πλήρη έλεγχο των ανισών αυτών παραγωγικών σχέσεων. Ένας από τους τρόπους αυτούς είναι η τοποθέτηση της γυναίκας στο σπίτι ή στην παραγωγή ή και στις δύο ταυτόχρονα δραστηριότητες. Πριν από την βιομηχανική επανάσταση η γυναίκα δούλευε μόνο μέσα στο σπίτι ή έξω από αυτό σαν άμισθη βοηθός του άνδρα. Με την βιομηχανική επανάσταση, η ανάγκη του συστήματος για πολύ και φθηνό εργατικό δυναμικό και η χαμηλή αντρική αμοιβή, η οποία κάλυπτε όλο και λιγότερες οικογενειακές ανάγκες, ανάγκασε τις γυναίκες να δουλέψουν έξω από το σπίτι. Άμισθη βοηθός του άνδρα κατ' αρχήν, αμόρφωτη, κακοπληρωμένη εργάτρια στη συνέχεια, η γυναίκα παραμένει το πιο φτηνό και εύκολα μετακινούμενο εργατικό δυναμικό από το σπίτι στην παραγωγή και από την παραγωγή στο σπίτι.

Αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στην εργασία

Τα αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στη δουλειά είναι α) οικονομικά β) κοινωνικά.

α) Οι βιοποριστικές ανάγκες και η αγωνία της επιβίωσης είναι οι βασικοί λόγοι που οδηγούν τη μεγαλύτερη μάζα των γυναικών στην αναζήτηση εργασίας. Οι περισσότερες εργαζόμενες είτε συντηρούν μόνο τον εαυτό τους, είτε συμβάλλουν στον οικογενειακό προϋπολογισμό, μαζί με το μισθό των άλλων μελών της οικογένειας, είτε ακόμα συντηρούν μόνες τους ολόκληρη την οικογένεια.

Οι γυναίκες που έχουν οικογένεια σπάνια κρατούν προσωπικά χρήματα μια και το εισόδημά τους το απορροφά εξ ολοκλήρου ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

β) Τα κοινωνικά αίτια που οδηγούν τη γυναίκα στην εργασία είναι: α) η θέληση για ανεξαρτησία.

Ήδη πάρα πολλές γυναίκες προσπαθούν να ανεξαρτητοποιηθούν μέσα από την εργασία, «αξιοποιώντας» την οικονομική ανεξαρτησία και τις

κοινωνικές επαφές που τους προσφέρει. Αν και κανείς δεν μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί μέσα στις σημερινές άνισες και καταπιεστικές παραγωγικές σχέσεις, οι γυναίκες κάνουν ένα βήμα «μπροστά» βγαίνοντας από το σπίτι, βήμα που δεν απελευθερώνει, αλλά ίσως είναι προϋπόθεση απελευθέρωσης, β) Η νοσηρότητα της προβολής, μέσα από/στην εργασία η οποία ίσχυε και ισχύει στην αστική τάξη. Πέρασε όμως ύπουλα και στα μεσαία στρώματα των εργαζόμενων γυναικών. Υπάλληλοι γραφείων, τραπεζοϋπάλληλοι, εργαζόμενες στους δημόσιους οργανισμούς έχουν γίνει ευάλωτες στην αντίληψη των «ανώτερων» και «κατώτερων» γυναικείων επαγγελματιών και θεωρούν τον εαυτό τους σε σαφή «προνομιακή» θέση. Αυτή η αντίληψη τις διαχωρίζει συχνά από τις άλλες εργαζόμενες και τις κρατάει έξω από τις συνδικαλιστικές ή άλλες κινητοποιήσεις.

Παράγοντες που επηρεάζουν την απόφαση της γυναίκας να εργαστεί.

Πέρα από τις οικονομικές ή κοινωνικές ανάγκες που οδηγούν τη γυναίκα στην απόφαση να συμμετάσχει στην παραγωγική διαδικασία που επηρεάζουν την απόφαση της αυτή. Τέτοιοι είναι α) Ο βαθμός αστικότητας της γυναίκας: Η περιοχή στην οποία μεγάλωσε και ζει η γυναίκα επηρεάζει σίγουρα την απόφασή της να εργαστεί. Τα αστικά κέντρα προσφέρουν περισσότερες δυνατότητες εκπαίδευσης και προσφοράς μισθωτής εργασίας είναι όμως και τα πρώτα που πλήττονται σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Αντίθετα στις αγροτικές περιοχές είναι περισσότερο συνηθισμένο η γυναίκα να δουλεύει στα χωράφια του συζύγου ή του πατέρα. Η δουλειά της είναι περισσότερο εξαρτημένη από τον άνδρα της οικογένειας και σπάνια αμοιβεται.

β) Η ηλικία της γυναίκας, μια και είναι γνωστό ότι όσο μεγαλύτερη μπαίνει μια γυναίκα στην παραγωγή, τόσο πιο εξαθλιωμένη και κακο-

πληρωμένη δουλειά θα αναγκαστεί να κάνει.

γ) Οι αντικειμενικές οικογενειακές συνθήκες.

Η ανύπαντρη γυναίκα αποφασίζει ευκολότερα να εργαστεί και συνήθως επιλέγει ως ένα βαθμό το είδος της εργασίας της. Αντίθετα η παντρεμένη γυναίκα ιδιαίτερα αν έχει και παιδιά προσχολικής ηλικίας, των οποίων η φροντίδα θεωρείται αποκλειστικά δικό της έργο, αποφασίζει δυσκολότερα να εργαστεί και συχνά δέχεται οποιαδήποτε κακοπληρωμένη δουλειά που να της αφήνει κάποιο ελεύθερο χρόνο και να την κουράζει λιγότερο. Αυτό το γενικό σχήμα διαφοροποιείται ανάλογα με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Οι γυναίκες των «ανώτερων» κοινωνικών τάξεων έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν για τη φροντίδα του σπιτιού και των παιδιών, ενώ οι εργάτριες επιωμιούνται τεράστιο βάρος προκειμένου να κα-

5.650 γυναίκες, ενώ υπάλληλοι γραφείου: 144.000 άνδρες και 110.000 γυναίκες, έμποροι και πωλητές: 193.000 άνδρες και 67.000 γυναίκες, σε παροχή υπηρεσιών 114.000 άντρες και 73.000 γυναίκες.

Οι γυναίκες ποτέ ή σπάνια κρατούν διευθυντικές θέσεις. Στην Ελλάδα π.χ. το ποσοστό των γυναικών διευθυντών είναι 10% (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η κατάκτηση διευθυντικών θέσεων από γυναίκες λύνει το ζήτημα της ανισότητας στις παραγωγικές σχέσεις ή ότι αποτελεί στόχο του γυναικείου κινήματος).

Ισχύει έτσι ένας σαφής διαχωρισμός ανάμεσα σε γυναικεία και ανδρικά επαγγέλματα που α) εξυπηρετεί το οικονομικό κατεστημένο εξασφαλίζοντάς του φτηνά εργατικά χέρια, εξ αιτίας της συγκέντρωσης των γυναικών σε ορισμένους επαγγελματικούς κλάδους και β) διαωμίζει τις πατριαρχικές αντιλήψεις για το ρόλο της γυναίκας στην εργασία.

Η οικονομική θέση της γυναίκας στην εργασία προσδιορίζεται από το είδος της δουλειάς της και από τις συμβάσεις εργασίας. Το είδος έχει ήδη αποδειχτεί ότι περιορίζεται κυρίως σε ρόλους βοηθητικούς και δευτερεύοντες, και κατά συνέπεια σε τομείς κακοπληρωμένους. Τυπικά ισχύει η ίση αμοιβή αντρών και γυναικών, για ίση δουλειά, αλλά όμως απέχει πολύ απ' την πραγματικότητα.

Οι πρώτες νύξεις για ίσες αμοιβές ανδρών-γυναικών γίνονται στον Καταστατικό Χάρτη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας του 1919 και στη Διακήρυξη της Φιλαδέλφειας του 1944, που όριζε ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν ίσα δικαιώματα στην υλική πρόοδο και την πνευματική ανάπτυξη.

Το θέμα της ίσης αμοιβής δεν υπαγορεύτηκε βέβαια από την καλή διάθεση των αντρών, αλλά από το γεγονός, ότι κατά τους παγκόσμιους πολέμους που προηγήθηκαν η γυναίκα αναγκαστικά δούλεψε σε τομείς εργασίας καθαρά αντρικούς και από την ανάπτυξη του φεμινιστικού κινήματος που διεκδικούσε την εξίσωση αντρών και γυναικών.

Το άρθρο 2 της 100ης διεθνούς συμβάσεως εργασίας είναι διατυπωμένο έτσι ώστε να υπάρχουν τα απαραίτητα περιθώρια για την μη εφαρμογή του νόμου.

Βασική προϋπόθεση για την ίση αμοιβή είναι η ίση εργασία. Επειδή οι διαφορές στην εργασία ανδρών και γυναικών καθιστούν τον ορισμό της ίσης εργασίας αμφιλεγόμενο, ή ίση αμοιβή είναι και αυτή όνειρο απραγματοποίητο για τις εργαζόμενες γυναίκες. Κατά το άρθρο 119 της συνθήκης της Ρώμης του 1958 που ίδρυσε την Ευρωπαϊκή Κοινότητα κάθε κράτος-μέλος εξασφαλίζει την ισότητα αμοιβής ανδρών και γυναικών για την ίδια εργασία. Το άρθρο αυτό είναι διάταξη που έχει υποχρεωτική και άμεση ισχύ στο έδαφος των χωρών-μελών της Κοινότητας. Ισότητα λοιπόν στις αμοιβές μετά από πρόταση της Γαλλίας που είχε ήδη εισαγάγει αυτό το σύστημα αλλά γιατί; Η έκδοση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Γυναίκες της Ευρώπης» του 1979 ομολογεί ότι «δεν είναι χωρίς ενδιαφέρον να υπενθυμίσουμε πως το άρθρο 119 περιελήφθηκε στη συνθήκη της Ρώμης όχι

για λόγους ισότητας αλλά... για λόγους οικονομικούς: Επρόκειτο πραγματικά να αλλοιωθεί ο ελεύθερος συναγωνισμός με τη χρησιμοποίηση γυναικών που θα πληρώνονταν λιγότερο από τους άνδρες για την ίδια εργασία». Όσο για την ισχύ και το κύρος της διάταξης για ίσες αμοιβές ας δούμε ένα παράδειγμα από την Ελλάδα. Οι αμοιβές το 1978 (που δεν ίσχυε η διάταξη για ίση αμοιβή) ήταν: Στις μηνιαίες αποδοχές υπαλλήλων βιομηχανίας και βιοτεχνίας μέσος όρος για τους άντρες 20.646 δρχ. και για τις γυναίκες 18.323 δρχ. Το 1979 (που ίσχυε υποτίθεται η επιταγή για ίση αμοιβή) ήταν 25.649 δρχ. για τους άνδρες και 14.600 για τις γυναίκες. Σημειώνουμε επίσης τα παρακάτω στοιχεία που δόθηκαν από τον οικονομικό ταχυδρόμο. Από την άποψη της θέσεως στο επάγγελμα υπάρχουν σήμερα 413.000 άτομα συμβοηθούντα και μη αμειβόμενα μέλη οικογένειας. Από αυτά 92.900 είναι άνδρες ποσοστό 3,89% του ανδρικού εργατικού δυναμικού και 320.000 γυναίκες ποσοστό 29,93% του γυναικείου εργατικού δυναμικού. Δηλαδή μια στις τρεις εργαζόμενες βοηθεί την οικογένειά της και δεν αμειβεται για την εργασία της αυτής.

Είναι πλέον φανερό ότι και αυτά τα υποτυπώδη μέτρα και οι συμβάσεις γίνονται αδύναμες όταν η κοινωνική θέση της γυναίκας δεν πρόκειται να αλλάξει μέσα από νομικές ή συνταγματικές ρυθμίσεις.

Ο χρόνος παραμονής της γυναίκας στην εργασία περιορίζεται κυρίως από παράγοντες αντικειμενικούς. Η φροντίδα των παιδιών ή των γονιών της ή ακόμα και των γονιών του συζύγου της είτε την αναγκάζουν να μπει στην παραγωγή σε μεγάλη σχετικά ηλικία ή την πιέζουν να αποσυρθεί μετά τα τριάντα της. Αυτό δυσχεραίνει τη θέση της στην εργασία μια και ο ρόλος της θεωρείται και από την ίδια και από το περιβάλλον της προσωρινός.

Εμπόδια στην επαγγελματική εξέλιξη της γυναίκας

Οι ανασταλτικοί παράγοντες για την εξέλιξη της γυναίκας στο χώρο της εργασίας της είναι α) οι αντικειμενικές οικογενειακές συνθήκες: οι παντρεμένες γυναίκες και οι μητέρες αντιμετωπίζουν όχι μόνο πρόβλημα παραμονής σε μια δουλειά αλλά και πρόβλημα πρόσληψης. Οι επιχειρήσεις θέλοντας να αποφύγουν την άδεια τοκετού και τις διάφορες παροχές αποφεύγουν να προσλαμβάνουν γυναίκες με οικογενειακές υποχρεώσεις. Από την άλλη πλευρά όταν κάνουν τέτοιες προσλήψεις είναι με τη λογική της έντονης εξάρτησης που έχουν αυτές οι γυναίκες από τη δουλειά λόγω αυξημένων αναγκών.

β) Ο διαχωρισμός γυναικείων και αντρικών επαγγελματιών. Έχει ήδη αναλυθεί το έντονο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες που παρ' όλες τις επαγγελματικές φιλοδοξίες τους προσκρούουν στη νοσηρότητα του δευτερεύοντα ρόλου της γυναίκας και στην αντρική επαγγελματική φιλοδοξία.

γ) Η επικουρικότητα της γυναικείας απασχόλησης.

Το εισόδημα της γυναίκας δεν είναι πάντοτε απαραίτητο στήριγμα του οικογενειακού προϋπολογισμού. Είναι σχεδόν πάντα συμπλη-

Τελευταία τείχος σιωπής απλώνεται γύρω από το θέμα του στρατού. Οι πέντε αυτοκτονίες των στρατιωτών στην προεκλογική περίοδο έμειναν χωρίς απάντηση απ' τις δυνάμεις, που παλεύουν ενάντια στο στρατό. Έτσι και η πρόσφατη αυτοκτονία στρατιώτη στη Ρόδο, λόγω «ψυχολογικών προβλημάτων» πέρασε στα ψιλά των εφημερίδων. Το ίδιο και η καταγγελία των συναδέλφων του για τις εφιαλτικές και απάνθρωπες συνθήκες, που επικρατούν στη μονάδα. Μια που δεν είναι δυνατόν να καλύπτονται πάντοτε οι αυτοκτονίες και απόπειρες με την απόδοσή του σε «ψυχολογικά αίτια» η σιωπή και η απόκρυψη είναι η καλύτερη μέθοδος. Η τακτική της αποφυγής της δημοσιότητας των αυτοκτονιών στρατευμένων, που αποφασίστηκε στο Ιατρικό Συνέδριο του Στρατού, φαίνεται να αποδίδει.

Σαν απαραίτητο συμπλήρωμα έρχεται η έξαρση του εθνικισμού τις τελευταίες μέρες του Οκτώβρη, με τις «μεγαλειώδεις» παρελάσεις Σχολείων-Πανεπιστημίου-Στρατού, με ύμνους στο «αξιόμαχο» του ελληνικού στρατεύματος και επίκληση των «εξωτερικών κινδύνων». Ποιός θυμάται τώρα το ρόλο του στρατού σαν στήριγμα του καθεστώτος, σαν μηχανισμό καταστολής, και όλα τα παρόμοια;

και πάλι για το Στρατό

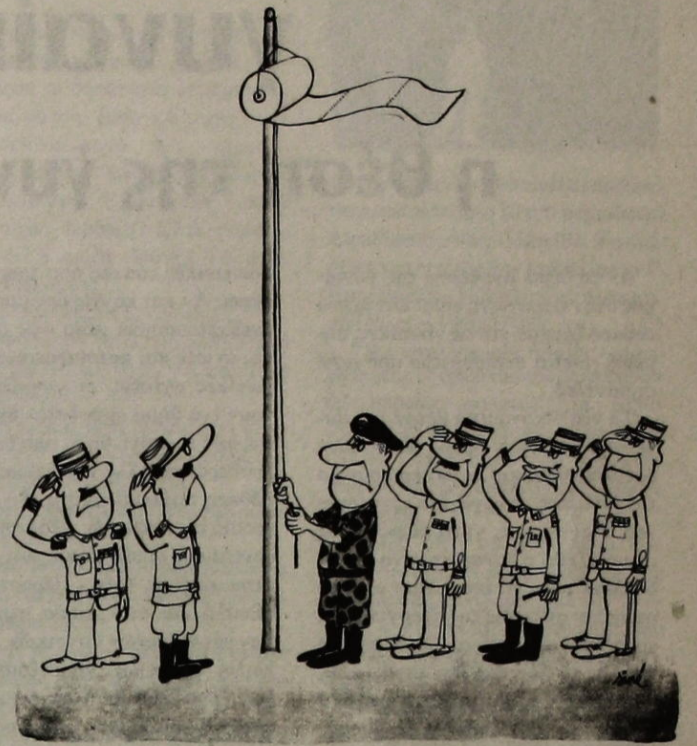
Εκείνο, που μας ανησυχεί τώρα, όπως μας πληροφορεί σχόλιο της Ελευθεροτυπίας είναι η χαλαρή στοίχιση των στρατιωτών κατά την παρέλαση!! Το ίδιο σχόλιο εξαίρει την μιλιταριστική επίδειξη των σπουδαστών. Πάντα πρωτοπόρα η σπουδάζουσα γενιά... Το αποκορύφωμα της έλλειψης μνήμης θα φτάσει στις 17 του Νοέμβρη, όταν το Γ.Ε.Σ. (ναι, καλά διαβάσατε) καταθέσει το στεφάνι του στο Πολυτεχνείο.

Παράλληλα, η χρησιμοποίηση του στρατού για μια ακόμα φορά σαν απεργασιαστικού μηχανισμού, κατά την απεργία του ΟΑΣ της 21 Οκτώβρη, γίνεται χωρίς καμμία αντίδραση. Ίσως ικανοποιηθεί και η επιθυμία της Αυριανής να μαζέψει ο στρατός τις σκουπιδοσακούλες σε επόμενη απεργία των εργατών περισυλλογής σκουπιδιών.

Δεν λείπουν, βί βαια, οι κινήσεις εξωραϊσμού, που διαφημίζονται και προπαγανδίζονται με όλους τους τρόπους. Πρώτα, ήρθε η πολυδιαφημισμένη «μείωση» της θητείας κατ' ένα μήνα. «Μείωση», που εξανερμίζεται

από τις μέρες φυλάκισης, μια που είναι ελάχιστοι οι φαντάροι, που δεν θα τιμωρηθούν ούτε μια φορά. Φτάνει να θυμηθούμε ότι το διάγραμμα εφημερίδας κοστίζει μέχρι και 70 μέρες φυλάκιση σε ορισμένες μονάδες. Στη συνέχεια, ήρθε η δημιουργία μισθοφορικού σώματος εθελοντών, σαν «λύση» στο πρόβλημα της ανεργίας των νέων. Υπερηφανεύεται ο Δροσογιάννης για τις χιλιάδες αιτήσεις καταταγής στο σώμα αυτό, γεγονός αρκετά ανησυχητικό για μια μερίδα της νεολαίας, που φαίνεται να έχει αποδεχτεί το στρατοκρατικό μηχανισμό.

Και τελευταία, προωθείται η τμηματική θητεία φοιτητών-σπουδαστών. Εδώ, μας έρχεται στο νου το ανάλογο προπαγανδιστικό σλόγκαν των Αμερικανών στρατοκρατών: *Κάνετε διακοπές υπηρετώντας τη θητεία σας στην Ευρώπη, όσο υπάρχει ακόμα.* Γίνεται, λοιπόν, προσπάθεια να πεισθούν οι σπουδαστές ότι θυσιάζοντας τις διακοπές τους υπηρετώντας μέρος της θητείας τους, θα τους «έρθει πιο ελαφρά» απ' το να υπηρετήσουν

μια κι έξω.

Το δόλωμα της τμηματικής θητείας, στοχεύει στη μείωση του αριθμού των ανυπότακτων εξωτερικού και εσωτερικού, που παραμένοντας φοιτητές ως τα 29-30 χρόνια τους, δεν δείχνουν καμμία προθυμία να προσχωρήσουν στις τάξεις του στρατού.

Όσον αφορά τους ανυπότακτους του εξωτερικού, αφού τους χρησιμοποίησαν σαν ψηφοφόρους με προεκλογικές υποσχέσεις για απαλλαγή, τώρα τους εμπαίζουν με επικλήσεις της συνταγματικής «ισότητας». Αυτό φυσικά, γιατί η απαλλαγή από τη θητεία των ήδη ανυπότακτων, θα ενθάρρυνε πολλούς νέους να διαφύγουν στο εξωτερικό «για σπουδές».

Απ' την άλλη μεριά, εφαρμόζεται η αφαίρεση των διπλωμάτων οδήγησης, από όσους έχουν πάρει απολυτήριο για λόγους «ψυχικής υγείας». Είναι φανερό ότι το μέτρο σκοπεύει να λειτουργήσει εκφοβιστικά σ' αυτούς, που δεν έχουν σκοπό ν' αφιερώσουν 2 χρόνια της ζωής τους στους στρατοκράτες και προτιμούν το τρελόχαρτο.

Είναι οπωσδήποτε φανερό ότι όλα αυτά τα μέτρα, «μείωση», τμηματική θητεία, αφαίρεση διπλωμάτων, έχουν άμεσο στόχο να περιορίσουν τις απαλλαγές από το στρατό, που έχουν πάρει διαστάσεις μαζικές τα τελευταία χρόνια.

Πάνω στην ώρα, φθάνει και η απόφαση του ΝΑΤΟ να απομακρύνει μέρος των άχρηστων και παλιών πυρηνικών του όπλων, η οποία μεταμφιέζεται σε «ειρηνιστική πρωτοβουλία» του Αντρέα, πυροτέχνημα για εσωτερική κατανάλωση. Κι ενώ «απομακρύνονται τα πυρηνικά», για τις 13 Νοέμβρη ανακοινώνεται Ελληνο-Αμερικανική άσκηση σε μονάδα της Βέροιας, που αφορά την ασφάλεια των εκεί εγκατεστημένων Αμερικανικών πυρηνικών.

Ήδη γίνεται φανερό η ανοικτή πια συνεργασία Αμερικανών-Ελλήνων στρατοκρατών και πολιτικής εξουσίας, για τη διατήρηση και επέκταση των πυρηνικών και την παραμονή των Αμερικανικών βάσεων. Οι

Εγκαταστάσεις των ΑWAKS στο Άκτιο και τα πήγαινε-έλα Ελλήνων και Αμερικανών σε Αθήνα-Ουάσιγκτον, καθώς και ανάλογα δημοσιεύματα του τύπου, ενισχύουν την άποψη αυτή.

Η γενίκευση των πράξεων αντίστασης μέσα στις μονάδες, η αντίδραση στην στρατιωτική εξουσία και ιεραρχία, η εναντίωση στα γενικότερα σχέδια καρβανιάδων-πολιτικής εξουσίας, δεν είχε δυναμική και ουσιαστική συμπαράσταση έξω απ' το στρατό. Πρωτοβουλίες και κινήσεις, που αναπτύχθηκαν ενάντια στο στρατό, δεν καρποφόρησαν. Πορείες απάντησης στις αυτοκτονίες-δολοφονίες στρατιωτών, δεν μπόρεσαν, και ίσως δεν θέλησαν, να αντιταχθούν στις επιθέσεις των ΜΑΤ και ΜΕΑ.

Η απλή προβολή μεταρρυθμιστικών αιτημάτων, όπως μείωση της θητείας, καλύτερες συνθήκες, όταν αυτά δεν προχωρούν και δεν στοχεύουν στην κατάργηση του στρατού και το συνολικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, δεν προβληματίζουν τους στρατοκράτες. Είναι μάλιστα δυνατόν, να κερδίζουν το παιχνίδι των εντυπώσεων ικανοποιώντας κάποιο ασημαντό αίτημα και αποπροσανατολίζοντας έτσι οποιαδήποτε ανησυχιακή γι αυτούς κίνηση. Δεν χρειάζεται, βέβαια ν' ασχοληθούμε με τις ελεγχόμενες από τα δυο Κ.Κ. κινήσεις, που θεωρούν απαραίτητη την ύπαρξη του στρατού και ζητούν τον «εκδημοκρατισμό» του, με λίγα λόγια τον εξωραϊσμό του.

Μπρος σ' αυτή την κατάσταση χρειάζεται η αντίσταση στα σχέδια στρατοκρατών και πολιτικής εξουσίας. Χρειάζεται να βρεθούν αποτελεσματικοί τρόποι εναντίωσης μέσα στις μονάδες, άρνησης της υποταγής στη θητεία, στο στρατοδικείο, στη φυλακή. Χρειάζονται πρακτικές ξεσκεπάσματα του κινδύνου του μιλιταρισμού. Μιλιταρισμού, που κάνει έντονη την παρουσία του παγκόσμια με τον κίνδυνο του πυρηνικού πολέμου.

ρωματικό (επικουρικό). Χωρίς τη δουλειά της δεν νιώθει «άχρηστη» ή «ανίκανη» όπως ΕΚΕΙΝΟΣ, συνέπεια η προσωρινότητα με την οποία βλέπει τη δουλειά της. Αντίθετα ο άνδρας νιώθει μειωμένος αν η γυναίκα του κερδίζει περισσότερα από τον ίδιο. Υπάρχει όμως και η αντίστροφη πρακτική. Η γυναίκα να συντηρεί το σπίτι οικονομικά και να δουλεύει μέσα σ' αυτό ενώ ΕΚΕΙΝΟΣ να παίζει τάβλι στο καφενείο ή να ασχολείται με ότι τον ευχαριστεί ή τον ενδιαφέρει (ποδόσφαιρο, πολιτική, έρευνα, επιστήμη, τέχνη).

δ) η έλλειψη εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση της γυναίκας. Η εκπαίδευση της γίνεται με γνώμονα την ικανοποίηση του συνδυασμού οικογένεια-επάγγελμα.

Στην Ελλάδα από τους 124 φοιτητές της Σχολής Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων του Πολυτεχνείου, μόνο 3 είναι γυναίκες ενώ στους Μηχανικούς υπάρχουν μόνο 3 γυναίκες στους 105 φοιτητές. Αντίθετα από τη σχολή Βρεφονηπιοκόμων θα αποφοιτήσουν το 1985 2 μόνο άντρες μια και το επάγγελμα θεωρείται καθαρά γυναικείο. Ακόμα στα προγράμματα επαγγελματικής εξειδίκευσης των επιχειρήσεων οι γυναίκες σχεδόν δεν λαμβάνονται υπ' όψιν.

ε) Η μητρότητα και η ευθύνη της καλής νοικοκυράς. Πάλι το πρότυπο της μητέρας αναπαραγωγού έρχεται να συνθλίψει τη γυναίκα δημιουργό. Κυρίαρχος σκοπός παραμένει η ανατροφή παιδιών και οι υπόλοιποι έπονται. Ακόμα και η έλλειψη βρεφονηπιακών σταθμών και τα μεγάλα ποσά που απαιτούν όσοι υπάρχουν, υποβοηθούν στο να παραμένει η γυναίκα στο σπίτι και να ασχολείται με τα παιδιά. Μα πέρα απ' αυτό πρέπει να δίνει την εικόνα της καλής νοικοκυράς, εικόνα που είναι άρρηκτα δεμένη με την κοινωνική υπόσταση της ίδιας και του συζύγου της. Όλα αυτά δημιουργούν έναν ακόμα αποφασιστικό ανασταλτικό παράγοντα της εξέλιξης της γυναίκας που είναι η έλλειψη χρόνου. Εξοντωτικό ωράριο δουλειάς έξω από το σπίτι και συνέχεια της δου-

λειάς ν' ασχοληθεί με το σύζυγο. Σε περισσότερες φορές, όχι μόνο καρπούται τα χρήματα που κερδίζει η γυναίκα στο σπίτι, αλλά και αποφεύγει την ουσιαστική συμμετοχή του στις δουλειές του σπιτιού. Όσο για τους «προοδευτικούς», αρκούνται στο να βοηθήνε τα παιδιά στο διάβαμα ή το πολύ να πηγαίνουν για ψώνια. Οι υπόλοιπες δουλειές δεν είναι του κέρους ενός «άνδρα».

Γυναίκες ρομπότ οι εργαζόμενες, εξουθενωμένες από την κούραση, αγχωμένες από την πίεση του χρόνου, απομονωμένες και πληγωμένες από την ανδρική αδιαφορία, αδιάφορες αγαπαστικά και οι ίδιες για το ότι συμβαίνει γύρω τους, γίνονται τα περισσότερο ελεγχόμενα και τα λιγότερο απαιτητικά άτομα.

Αλλά τα προβλήματα δεν σταματούν εδώ.

Σε περιόδους ανεργίας η γυναίκα είναι ο πιο ευάλωτος εργαζόμενος. Οι πρώτες που θα απολυθούν από μια επιχείρηση είναι οι γυναίκες και αυτό γιατί οι δουλειές που κάνουν είναι βοηθητικές ή δευτερεύουσας σημασίας. Τώρα ίσως φαίνεται καθαρά γιατί το κεφάλαιο επιδιώκει να διατηρεί τη γυναίκα στον τριπλό ρόλο μητέρας-συζύγου-εργαζόμενης. Γιατί παραμένει έτσι η γυναίκα το πιο εύκολα μετακινούμενο εργατικό δυναμικό, ανάλογα με το τι εξυπηρετεί την οικονομική κατάσταση

και την πατριαρχική δομή της οικογένειας. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι οι απασχολούμενοι στην Ελλάδα είναι 2.419.000 άνδρες ποσοστό 69,3% και 1.072.100 γυναίκες ποσοστό 30,7%. Επί του συνόλου των εργαζόμενων οι άνεργοι όμως είναι: άνδρες 127.000 ποσοστό 4,7% και γυναίκες ποσοστό 8% (από στοιχεία του 1981). Τα ποσοστά είναι επί του συνόλου ανδρών και γυναικών άνω των 19 χρονών. Τα ποσοστά δεν ανταποκρίνονται απόλυτα στην πραγματικότητα μια και πολλές γυναίκες δηλώνονται σαν νοικοκυρές και όχι σαν άνεργες.

Συνολικά σημειώσουμε ότι έχει υπολογιστεί πως οι κυριότεροι λόγοι των ελαττωμένων ευκαιριών για τις γυναίκες είναι: α) οικογενειακές υποχρεώσεις με ποσοστό 44% β) η στάση των ανδρών με ποσοστό 32% γ) οι συνθήκες στην επαγγελματική ζωή με 20% δ) η εκπαίδευση με ποσοστό 18% και τέλος η νομοθεσία με ποσοστό 11%.

Είναι πλέον φανερό ότι η ισότητα ανδρών και γυναικών όπως και η κοινωνική ισότητα γενικότερα δεν επιτυγχάνεται ούτε έχει επιτευχθεί ποτέ, μέσω συνταγματικών ή νομικών ρυθμίσεων. Το κεφάλαιο και το οικονομικό κατεστημένο ποτέ δεν δίνει κάτι χωρίς να αποθλέπει σε κέρδος μεγαλύτερο. Η μόνη πραγματική ισότητα θα έλθει μόνο μέσα από τη ριζική αλλαγή των θεσμών, μέσα από την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και των σχέσεων παραγωγής. Μέσα από ένα πλήρη και ολοκληρωμένο κοινωνικό μετασχηματισμό. Η αλλαγή όχι μόνο της γυναίκας αλλά και της νοοτροπίας που υπάρχει γύρω από αυτήν μπορεί να ολοκληρωθεί μόνο μέσα από την αλλαγή των οικονομικών-ταξικών σχέσεων και των σχέσεων ανδρών-γυναικών.

Μα όλα αυτά μπορούν άραγε να επιτευχθούν χωρίς τη συμμετοχή των γυναικών; Αν οι ίδιες αυτοδύναμες και ανεξάρτητες δεν στραφούν προς τα προβλήματα και τις λύσεις τους φοιός άραγε μπορεί να το κάνει; Αυτό το ερώτημα ίσως ήρθε ο καιρός να απαντηθεί.